

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE SOCIALE LEEFOMGEVING DORDRECHT D.D. 18 januari 2022

Digitale vergadering

Voorzitter: mevr. Van der Ham
Commissiegriffier: mevr. Van Poppel
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Boersma (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Bosman (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Burakçin (GroenLinks)
Dhr. Van Dam-Timmers Timmers (CDA)
Mevr. De Fouw (Gewoon Dordt)
Dhr. Haksteeg (gemeente Dordrecht)
Dhr. Den Heijer (VVD)
Dhr. Kwaak (VVD)
Mevr. Nijhof (Fractie Nijhof)
Mevr. Oostrom (gemeente Dordrecht)
Mevr. Den Outer (jb Lorenz)
Dhr. Schalken-den Hartog (Beter Voor Dordt)
Mevr. Scharnes (inspreker Stichting THHG)
Mevr. Smid-Marsman (gemeente Dordrecht)
Mevr. Stevens (PvdA)
Mevr. Striebeck (VSP)
Dhr. Tiebosch (D66)
Dhr. Van Verk (PvdA)
Dhr. Van der Vlies (MEE-Vivenz)
Portefeuillehouders: wethouder R. van der Linden, wethouder P. Heijkoop

Opening

1. Opening, mededelingen en vaststellen agenda

De voorzitter: Nog geen reactie. We proberen het later anders nog wel een keer.

Mevrouw ...: Ze is in beeld.

De voorzitter: O, toch wel.

Mevrouw De Fouw: Ik had mijn beeld aangezet. Ja, ik ben er, hoor.

De voorzitter: Oké. Welkom weer. Mevrouw Striebeck van de VSP.

Mevrouw Striebeck: Goedenavond.

De voorzitter: Goedenavond. Mevrouw Den Outer van jb Lorenz.

Mevrouw Den Outer: Check, hier ben ik.

De voorzitter: De heer Bosman van ChristenUnie/SGP.

De heer Bosman: Een hele goedenavond.

De voorzitter: De heer Van Verk van de PvdA.

De heer Van Verk: Goedenavond.

De voorzitter: De heer Schalken van Beter voor Dordt.

De heer Schalken: Goedenavond.

De voorzitter: De heer Van Dam Timmers van het CDA.

De heer Van Dam Timmers: Ja, goedenavond, voorzitter en alle mensen en sprekers.

De voorzitter: De heer Tiebosch van D66.

De heer Tiebosch: Goedenavond, allemaal.

De voorzitter: De heer Stephan Haksteeg, namens de gemeente.

De heer Haksteeg: Goedenavond, allemaal.

De voorzitter: De heer Peter Heijkoop. Onze wethouder uiteraard.

De heer Heijkoop: Goedenavond, voorzitter. Present.

De voorzitter: Mevrouw Stevens van de PvdA.

Mevrouw Stevens: Goedenavond.

De voorzitter: De heer Boersma van de fractie ChristenUnie/SGP.

De heer Boersma: Ja, goedenavond.

De voorzitter: En nu komt er een uitdaging, want nu staat er een gast tussen. Mevrouw Scharnes.

Mevrouw Scharnes: Goedenavond.

De voorzitter: Welkom. De heer Van der Linden, ook onze wethouder.

De heer Van der Linden: Ja, goedenavond.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof van de Fractie Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Goedenavond.

De voorzitter: De heer Van der Vlies, namens MEE.

De heer Van der Vlies: Ook goedenavond.

De voorzitter: De heer Burakçin van GroenLinks.

De heer Burakçin: Aanwezig, voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Oostrom.

Mevrouw Oostrom: Ja, goedenavond.

De voorzitter: De heer Kwaak van de fractie VVD.

De heer Kwaak: Ik ben aanwezig, voorzitter, goedenavond.

De voorzitter: Mevrouw Van Poppel, onze griffier.

Mevrouw Van Poppel: Ik ben ook aanwezig, goedenavond allemaal.

De voorzitter: Mevrouw Smid, namens de gemeente.

Mevrouw Smit: Goedenavond.

De voorzitter: Nou, dan zijn we door de deelnemerslijst heen en hebben we elkaar allemaal even kunnen zien. Dan gaan we aan de slag met de mededelingen en er is een mededeling aangekondigd door mevrouw Stevens, dus het woord is aan mevrouw Stevens.

Mevrouw Stevens: Ja, goedenavond, het ging even ... Ik wil even ...

De voorzitter: O, ik dacht even dat de heer Van Verk het ging doen.

Mevrouw Stevens: Ja, dat klopt.

De voorzitter: Oké. De heer Van Verk heeft dan het woord.

De heer Van Verk: Dat is een lekker vlot begin, dames en heren. De mededeling is dat de bijeenkomst die voor morgen was belegd, morgen 19 januari op woensdagmiddag, rondom het thema jeugdzorg, dat die helaas als gevolg van de coronamaatregelen nogmaals is afgelast. Het voornemen is om deze bijeenkomst te laten plaatsvinden zodra het kan, maar dat is vast en zeker pas na de verkiezingen. Dat was ie.

De voorzitter: Dank u wel. Er zijn verder geen mededelingen aangemeld. Is er iemand vanuit de commissie of het college die een mededeling wil doen? Dat is niet het geval.

Dan gaan we naar de vaststelling van onze agenda. Mevrouw Scharnes van de Stichting THHG vraagt aandacht voor het ter bespreking agenderen van de voortgang van Veilig Thuis, agendapunt tien. Ook in relatie tot onafhankelijke cliëntenondersteuning. Ik stel voor dat we mevrouw voor inhoudelijke behandeling van de bespreekpunten het woord geven, dus na het agendapunt Vragen aan het college. Is dat akkoord?

De heer Van Verk: Nou ja, voorzitter ...

De voorzitter: De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Ik vind het allemaal best, maar ik constateer dat agendapunt tien is nu een behandelvoorstel en het is niet gebruikelijk dat we daar inhoudelijk over te spreken gaan.

De voorzitter: Ja, in principe, wij gaan ook niet inhoudelijk in gesprek. Inspreken mag altijd, over wat voor onderwerp dan ook, dus in die zin mag mevrouw inspreken en kunnen wij daarna met haar inspraak doen wat wij willen als het gaat over agendapunt tien, lijkt me dan. Heeft iemand bezwaar tegen het vaststellen van de agenda in deze aangepaste vorm? Dan hoor ik het graag nu. Oké, dan lijkt dat in ieder geval dat te gaan worden en dan sluiten we de vergadering zoals afgesproken uiterlijk om elf uur en rond half tien, kwart voor tien, dan stel ik voor een korte pauze te houden. Even kijken, hoor. Dan gaan we verder. Misschien is het nog wel goed om even te noemen dat het afvalplan nog niet is verstrekt door de wethouder Stam, als het gaat over het behandelvoorstel, de RIB Kromhout Kasperspad en deze is dus van de agenda gehaald en de vraag is opnieuw naar de wethouder gestuurd. Dus dan gaan we met de agenda van slag. Tussen agendapunt drie en vier wordt toegevoegd het inspreken van mevrouw Scharnes en de nieuwe behandelvoorstellen betreffen dus één punt minder.

2. Vaststellen besluitenlijst Commissie Sociale Leefomgeving van 14 december 2021

De voorzitter: Gaan we door naar agendapunt twee, het vaststellen van de besluitenlijst Commissie Sociale ...

De heer Van Verk: Voorzitter.

De voorzitter: Ja, mijnheer Van Verk.

De heer Van Verk: Ik wil niet lastig zijn, maar het feit dat een wethouder niet levert hoeft nog niet per definitie te betekenen dat we dan de zaak afvoeren. We kunnen ook vaststellen dat er niet geleverd is en de wethouder dringend verzoeken dat per omgaande wel te gaan leveren, zodat we de volgende keer wel kunnen bespreken en dan houden we dat agendapunt gewoon aan. Ik vind het een beetje te gemakkelijk om te zeggen van nou, jammer.

De voorzitter: Nee, dat is ook gebeurd. Misschien was ik onduidelijk in van het is van de agenda gehaald, dus het staat niet tussen de nieuwe behandelvoorstellen, maar het

wordt aangehouden en de wethouder is herinnerd aan het feit dat wij wachten op het afvalplan.

De heer Van Verk: Oké en dan stel ik voor om af te spreken dit volgende week terug laten komen en als het er dan nog niet is, dan gaan we het gewoon bespreken.

De voorzitter: Ja, eens. Is een goed voorstel. De heer Van Dam.

De heer Van Dam Timmers: Ja, dank. Ja, daar sluit ik me wel bij aan, ik vind het heel storend dat dat nog steeds niet het geval is. We wachten hier al heel lang op en ik weet niet precies wat het is, maar ik wil het gewoon hebben.

De voorzitter: Waarvan akte. De wethouder is eraan herinnerd, volgende week komen we hier dan met elkaar op terug. Oké, nu door naar het vaststellen van de besluitenlijst Commissie Sociale Leefomgeving van 14 december 2021. Er zijn vooraf geen wijzigingsvoorstellen ingediend, dus kan de commissie instemmen met de besluitenlijst van 14 december jongstleden? Ik neem aan dat dat het geval is, omdat het stil blijft in de chat.

3. Vragen aan het College

De voorzitter: Dan gaan we naar de vragen aan het college en de ChristenUnie/SGP heeft een vraag aangekondigd aan wethouder Heijkoop over de gevolgen van de inflatie en stijging energieprijzen. Wie mag ik daarvoor het woord geven? De heer Bosman, waarschijnlijk.

De heer Bosman: Klopt. Ja, dank u. Ja, hij hapert een beetje. Dank u. Dat klopt. Ik heb inderdaad een vraag per mail gestuurd, waarbij ik gelijk opmerk dat ik me realiseer dat het wellicht nog wat vroeg is, omdat in Den Haag het regeerakkoord wordt besproken, waar misschien nog iets anders uitkomt, maar het is dermate urgent en wij maken ons dermate zorgen dat ik dacht ik ga de vraag toch stellen. We hebben natuurlijk uit het nieuws begrepen dat verhoging van het salaris, dan wel uitkering, dat is natuurlijk wellicht losgelaten, nou, compleet teniet worden gedaan door de hoge inflatie. De inflatie wordt natuurlijk grotendeels veroorzaakt ook door energieprijzen. We horen verhalen van de verdubbeling van energiecontracten en ik kan uit eigen ervaring zeggen dat dat ook echt gebeurt en we kunnen volgens mij allemaal begrijpen dat dit voor in ieder geval voor de minima, maar ook wellicht voor andere mensen, volgens mij niet te betalen is en dreigt er een soort stille ramp voor deze mensen. Zoals gezegd, vanuit de rijksoverheid wordt natuurlijk gewerkt aan compensatie, maar zoals dat nu ervoor ligt, tweehonderd euro en de verlaging van de energiebelasting, is dat volgens ons onvoldoende om de extra kosten op te kunnen vangen en dan wordt er in Dordt natuurlijk hard gewerkt aan het armoedeprogramma, maar wij hebben het idee dat dit soort ontwikkelingen een groot deel, dan wel een deel in ieder geval, van het harde werk tenietdoen en dat is jammer. Simpel is de vraag dan ook of er vanuit het armoedebeleid of voor mijn part op andere manieren, mogelijkheden zijn om als dat nodig is, de minima en andere mensen te maken krijgen met die energietarieven en daardoor

financieel gezien kopje onder dreigen te gaan, of die ondersteund kunnen worden, of het college daarmee bezig is. Dat is mijn vraag.

De voorzitter: Ik kijk even naar wethouder Heijkoop, denk ik. Kunt u antwoord geven op deze vraag?

De heer Heijkoop: Ja, dat kan ik. Ja, de heer Bosman die raakt een zeer terecht en zeer urgent punt. De bestaanszekerheid van heel veel Dordtenaren staat zwaar onder druk. Dat deed het al, maar door de recente ontwikkelingen is dat nog erger geworden en we hebben het nadrukkelijk over mensen met een lager inkomen, die soms ook gewoon aan het werk zijn, tot ouderen met een klein AOW'tje, soms aanvullend met een beperkt pensioen. Je ziet dat daar echt het gewoon niet goed gaat en de zorgen zijn heel groot, want inderdaad, de recente berichtgeving rondom de armoede, die stemmen tot zorgen en als je kijkt dat de energieprijzen inderdaad fors stijgen, vooral nieuwe contracten enorm oplopen, maar ook inderdaad dat de inflatie als geheel toch wel een heel zorgelijke tendens laat zien, dan kunnen we eigenlijk constateren dat nagenoeg iedereen er in koopkracht op achteruit gaat en velen kunnen het opvangen, ook veel Dordtenaren, maar juist die groep met die lage inkomens die komen echt in de knel te zitten. Het klopt dat er een regeling is afgesproken dat er een extra tegemoetkoming komt voor de lagere inkomens. Zodra die regeling rond is in Den Haag dan gaan we dat ook ambtshalve toekennen in Dordrecht, dus dan krijgt iedereen die daar recht op heeft, die krijgt die tweehonderd euro automatisch overgemaakt. Dan hoeven mensen dus niet allerlei ingewikkeld papierwerk voor in te vullen. Dat krijgen ze gewoon. Vooruitlopend daarop kunnen inwoners die daar nu al problemen mee hebben, met hun energierekening, kunnen zich melden bij de Sociale Dienst en die helpen we dan nu ook al, maar dan moet je dus zelf even je vinger opsteken en aan de bel trekken en straks gaan we dat gewoon automatisch overmaken. Vanmorgen hebben we in het college ook al gesproken over onderliggende oorzaken en problematiek en daar gaan we ook in gezamenlijkheid in optrekken. Dan gaat het over verduurzaming van woningen. Nou, dat raakt ook de portefeuille van collega's, dus we hebben daar wel ook over gesproken dat we daar echt een slagje dieper in willen gaan, ook in relatie tot de energietarieven, ook in relatie tot wat HVC recent gepubliceerd heeft. Dat doen we echt nadrukkelijk in gezamenlijkheid en daar komen we snel op terug, maar wij herkennen echt deze zorgen en op dit moment, als mensen in de problemen komen en je komt ze tegen in de omgeving, breng ze alsjeblieft ook in contact met de Sociale Dienst en dan kijken we op dit moment al waar we kunnen helpen en ondersteuning kunnen bieden, want dat is nodig en we zitten, ja, het zou funest zijn als mensen er nu doorheen zakken, nu juist ook gewerkt wordt aan regelingen die straks er komen. Dus dat zou ik toch ook nog wel even willen meegeven. Maar goed.

De heer Bosman: Dank u. Ja.

De voorzitter: Bedankt voor de beantwoording inderdaad.

10. Raadsinformatiebrief over Voortgang Veilig Thuis en aanpak verbetering lokale infrastructuur - Raadsinformatiebrief

De voorzitter: Dan zijn er verder geen vragen aan het college aangemeld, dus gaan we door naar het agendapunt wat is tussen gevoegd en dat is de inspreker mevrouw Scharnes over de voortgang van Veilig Thuis. Zij vraagt aandacht voor het ter bespreking agenderen van de voortgang van Veilig Thuis, agendapunt tien. Welkom. Ik ga u zo het woord geven. U heeft vijf minuten de tijd om ons ervan te overtuigen dat het noodzakelijk is om agendapunt tien te agenderen. Dus de vloer is aan u, mevrouw Scharnes.

Mevrouw Scharnes: Geachte leden van de Commissie Sociaal en wethouders, agendapunt tien van de agenda voor vanavond staat ter kennisgeving Voortgang Veilig Thuis en aanpak verbetering lokale infrastructuur. Graag wil ik de leden van de commissie aandacht vragen op dit punt tot relatie tot de onafhankelijke cliëntenondersteuning Verordening jeugd en het sociaal domein die vanavond op de agenda staat. In het stuk onder agendapunt tien wordt verwezen naar de themabijeenkomst huiselijk geweld, die op januari 2021 plaatsvond en het programma Geweld hoort nergens thuis. Deze avond is georganiseerd nadat ik 21 april 2021 vanuit THHG, Transitie en Hulpverlening Huiselijk Geweld, had ingesproken. Naar aanleiding van mijn inspreken is een politieke vraag geformuleerd: sturen wij als raad voldoende aan op de aanpak van huiselijk geweld? Deze vraag werd 12 mei 2020 in Commissie Sociaal besproken en daarbij werd de conclusie getrokken dat er onvoldoende gestuurd wordt op de aanpak van huiselijk geweld. In de voortgangsrapportage van het programma Geweld hoort nergens thuis van het ministerie van 16 december jongstleden wordt genoemd te veel geweld achter de voordeur blijft onopgemerkt. Te veel slachtoffers staan er alleen voor. Ook wordt vermeld dat het van belang is goed te luisteren naar de ervaren drempels van slachtoffers die om hulp vragen. Afgelopen mei kwam bestuursrechter Nathalie van Waterschoot, nadat haar jongste kind achttien jaar was geworden, in Mr. met haar verhaal naar buiten. Ze kwam zelf in een situatie van huiselijk geweld en kwam klem te zitten in het systeem van de jeugdrechtspraak. Ieder slachtoffer van huiselijk geweld heeft een uniek en persoonlijk verhaal te vertellen. In de diverse interviews die zij heeft gegeven geeft zij dezelfde collectieve knelpunten weer die slachtoffers van huiselijk geweld ervaren en die ik vanuit THHG ook heb aangegeven in het voorstel Transitiehulpverlening huiselijk geweld en de input op de regiovisie Geweld hoort nergens thuis. In het interview dat Nathalie van Waterschoot samen met Klaas den Tek, onderzoeksjournalist bij KRO-NCRV, had op 30 mei bij Humberto Tan, wordt ingegaan op het oppervlakkige onderzoek dat door instanties in de keten gedaan wordt. De drempels die veel slachtoffers van huiselijk geweld ervaren wanneer zij hulp zoeken zijn: geen feitenonderzoek, het ontbreken aan transparantie, het ontbreken aan casusregie, geen veiligheidsplan en indien er wel een veiligheidsplan is opgesteld wordt deze door andere partners in de keten genegeerd. Hierdoor krijgen slachtoffers van huiselijk geweld met hernieuwd slachtofferschap te maken. Bij het opstellen van het toekomstscenario, waarnaar wordt verwezen onder agendapunt tien, worden ook internationale verdragen als richtsnoer gebruikt, waarin onder meer het recht op bescherming van kinderen en volwassenen tegen alle vormen van lichamelijke of geestelijke geweld is geregeld. Niet alleen omdat Nederland deze bedragen heeft

gerectificeerd, maar ook omdat ze op het hoogste niveau het kader bieden voor rechtsbescherming van individuen en gezinnen tegen ongefundeerd ingrijpen door de overheid. Ieder individu heeft deze rechten en het recht om geholpen te worden. Het Verdrag van Istanboel bepaalt dat bij geweld de veiligheid van de kinderen primair naar de ouder gaan, in de regel de moeder die slachtoffer is, voorrang moet hebben op ouderschapsrechten vanaf negen. In de praktijk gebeurt dit niet, doordat de overheid, denk aan de Raad Voor Kinderbescherming en de rechterlijke macht, deze verplichtingen niet serieus neemt en wordt het geweld gefaciliteerd. Mogen slachtoffers van huiselijk geweld en hernieuwd slachtofferschap verwachten dat zij een beroep mogen doen op de onafhankelijke cliëntondersteuner, dat deze conform de beroepscode de rechten van de slachtoffers samen met de burger de knelpunten bespreekbaar maken en de drempels waartegen veel slachtoffers van huiselijk geweld en hernieuwd slachtofferschap tegenaan lopen wegnemen. Dank u wel voor uw aandacht.

De voorzitter: Dank u wel voor uw inbreng. Wij bespreken straks hoe wij deze raadsinformatiebrief verder willen behandelen, dus bij agendapunt tien en dan gaan wij nu door naar het volgende bespreekpunt.

Stukken ter bespreking

4. Vaststellen Verordening jeugdhulp Dordrecht – Raadsvoorstel

De voorzitter: En dat is agendapunt vier, het vaststellen van de Verordening jeugdhulp. Allereerst de mededeling dat de heer Van der Linden maar tot tien uur bij onze vergadering aanwezig kan zijn. Dus dat eenieder dat weet dat hij daarna naar de Commissie Fysiek vertrekt en op 16 november hebben we tijdens de technische sessie met elkaar gesproken over de verordening jeugdhulp, waarin we hebben aangegeven toe te willen werken naar één verordening Sociaal Domein, waarbij gestart wordt bij de vraag van de inwoner en niet bij waar de zorg of ondersteuning uit betaald zou moeten worden. Daarnaast hebben we aandacht gevraagd voor het maatschappelijk debat dat landelijk wordt gevoerd over het type ingrijpen door de overheid in de persoonlijke levenssfeer van inwoners. De vraag wordt gesteld hoe dit juridisch bewaakt kan worden in de uit te werken gewijzigde versie van de Verordening jeugdhulp. Ook de vraag of en hoe jeugdhulpvragers, ouders en professionals, geholpen zijn heeft u aangegeven het belangrijk te vinden. Daartoe zou een reactie op het adviesrapport van 4Vitae over de toepassing van narratievem worden gegeven. Die RIB is als nazending verstuurd, agendapunt vijftien. Tot slot heeft de Adviesraad Wmo en Jeugd een advies geformuleerd dat gisteren aan ons is verstuurd. Ook dat document is toegevoegd aan de vergaderstukken. Tot slot, voorafgaand aan deze commissievergadering heeft de technische sessie plaatsgevonden. We hebben met elkaar afgesproken om eerst te beoordelen of we voldoende informatie hebben om de verordening ter besluitvorming voor te leggen. Daarbij heb ik net meegeschreven en dan ontbreekt op dit moment de juridische toetsing van de nieuwe verordening. Deze is impliciet, wordt wel genoemd dat die heeft plaatsgevonden, maar niet verstrekt. De tweede is de wijze waarop het advies van 4Vitae is verwerkt in de verordening ontbreekt en een is/was-vergelijking van de oude verordening met de nieuwe verordening. Dus in principe zijn er stukken waar wij in een eerder stadium om hebben gevraagd niet volledig verstrekt. Dan kunnen wij daar

diverse oplossingen voor bedenken, qua bespreking. De eerste optie is de volledige bespreking van dit agendapunt uit te stellen tot de stukken beschikbaar zijn. Daarmee hopen we dat dat dan volgende week het geval is. We kunnen beslissen vanavond vast de eerste termijn te houden. Dus dat wij met elkaar in ieder geval alvast de eerste standpunten uitwisselen en dat wij na de eerste termijn schorsen en dan volgende week in de tweede termijn ver gaan. Of we kunnen met elkaar beslissen dat wij zowel de eerste en de tweede termijn vanavond willen laten plaatsvinden. Dus ik denk dat wij eventjes van gedachten moeten wisselen over welke optie de voorkeur heeft. Heeft er iemand ideeën over? Eventjes een rondje ophalen wat men vindt. De heer Van Verk. Ik zie lippen bewegen, maar ik hoor nog geen geluid. Ja.

De heer Van Verk: Op het moment dat u mij het woord gaf springen er allerlei pop-upschermen in mijn beeld die de microfoon blokkeren. Dus ja, mijn excuus. Voor wat betreft uw eerste vraag, hebben wij voldoende informatie, zouden wij in ieder geval behoefte hebben aan het juridische advies zoals dat gegeven is door in ieder geval Robbe Advocaten en ik heb uit de technische sessie begrepen dat er alleen maar een mailwisseling is. Dat vind ik eerlijk gezegd onvoldoende, want dat is dikwijls onnavolgbaar, zo'n string van mails. Dus ik zou willen verzoeken om aan het bureau te vragen hun advies alsnog op papier te zetten aan de hand van de voorliggende verordening. We hebben in het verleden een motie aangenomen, die heette Gissen is missen. Dat ging dan vooral over allerlei begrotingsposten en dat soort zaken die onderzocht zouden moeten worden. Nou, dit past er misschien niet goed in, maar als wij hier de plank mis gaan slaan, bij deze verordening, dan gaan wij een hoop schade toebrengen aan mensen en om dat te voorkomen zou ik ook een second opinion willen van een advocaat die nog niet betrokken is geweest bij dit proces. Ik heb daar eventueel wel een naam voor, een advocaat die gespecialiseerd is in het jeugddomein die ik vanmiddag heb gekregen van een collega uit Zwijndrecht en dat parket zou ik in ieder geval willen hebben als toetsingskader voor deze verordening op zijn minst, maar ik voorzie ook dat dat niet binnen een week te realiseren is. Dus dan zou ik willen voorstellen om vandaag de eerste termijn te behandelen, zodat we een beetje weten hoe de wind waait, om vervolgens na de ontvangst van de betreffende adviezen onze mind op te maken en te zeggen van nou, we kunnen hier wel of we kunnen hier niet mee doorgaan, want ik voorzie nog wel wat problemen bij deze verordening. Tot zover.

De voorzitter: Dank. De heer Kwaak.

De heer Kwaak: Dank u wel, voorzitter. Ik zie nog veel onduidelijkheden bij deze verordening en ik wil graag alle stukken eerst willen inzien voordat ik mijn besluit kan nemen. Dus ik zie liever eerst de stukken. Dank u.

De voorzitter: Dus daarmee spreekt u uit dat u het hele agendapunt zou willen uitstellen tot de stukken beschikbaar zijn?

De voorzitter: Ja, dat bedoel ik.

De voorzitter: Oké. Ja. Even kijken hoor. Dan heb ik hier de heer Tiebosch.

De heer Tiebosch: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou, mevrouw Anke-Elze is bij ons. Ik weet niet of ze ook zou willen gaan inspreken vanavond, maar daar zou ik wel behoefte aan hebben of ze dat dan ...

De voorzitter: Zij is er als inspreker, maar bij het volgende agendapunt over onafhankelijke cliëntondersteuning.

De heer Tiebosch: Oké, omdat ze ook nog op de valreep een notitie naar ons toe heeft gestuurd met haar inbreng. Ik heb geen idee hoe het werkt met inspraak, maar ik begreep dat er bij haar en het platform wat ze vertegenwoordigt, dat daar toch nog wel wat zorgen zijn en misschien, als we dan toch alleen maar tot een eerste termijn zouden komen, dat zou mijn voorkeur zijn, is er misschien wel tijd om haar nog even de gelegenheid te geven wat toelichting te geven op die notitie.

De voorzitter: Dus uw voorstel zou zijn om wel de eerste termijn te doen en de tweede nog niet? Ja. Even kijken, dan hebben we nog mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja. Ik sluit me eigenlijk wel aan bij alle sprekers die er zijn. Ik ben best wel teleurgesteld over wat er nu ligt, daar wil ik in ieder geval wat over uitspreken. Ik denk dat ... Ik ben niet bij de technische bespreking geweest zojuist. Wat ik begrijp is dat er ook een mailwisseling is geweest met betrekking tot de juridische toetsing. Die lijkt mij zeer onvoldoende, omdat er hier iets voorligt wat in ieder geval wat mij betreft geen enkele afgeleide is van het Internationale Verdrag van de Rechten van het Kind, ofwel de Jeugdwet. Er staan hier dingen die nou ja, goed, daar laten we zeggen niet in lijn liggen met hoe het eigenlijk moet gebeuren en daarom herhaal ik ook de woorden van de heer Van Verk, ik denk dat het heel gevaarlijk is als wij hier nu al besluiten over gaan nemen, want dit, deze tekst zoals die nu voorligt, is absoluut niet te repareren met amendementen, dat is mijn eigen conclusie al. Dus ik zou echt voorstander van zijn deze verordening te laten toetsen door een onafhankelijke juridische partij, zeg ik maar even. Nou, mijnheer Van Verk zegt dat hij daar namen voor heeft, ik heb ook nog wel wat namen en die wil ik ook wel doorgeven. Ik vraag me wel heel erg af wat de zin zou zijn van het doen van de eerste termijn. Want ja, ik zou me kunnen voorstellen dat we misschien met z'n allen, degenen die ernaar gekeken hebben, al iets zeggen over waar zij vragen over hebben bijvoorbeeld. Maar goed, dan zou ik daar wel ... Ik heb ook natuurlijk zelf wel het een en ander opgeschreven, dus, maar twee termijnen doen lijkt me helemaal niet aan de orde en ja, ik denk dat we echt nog wel een tijdje te gaan hebben voordat we echt iets kunnen vaststellen wat ook recht doet aan de Jeugdwet. Dus ik ga mee met de mensen als die zeggen eerste termijn. Als daar de meerderheid voor is, prima, maar ik kan me ook voorstellen, net zoals mijnheer Kwaak, dat dit echt veel te weinig is en ja.

De voorzitter: U hangt tussen een optie één en twee in, begrijp ik hieruit. Even kijken hoor ...

Mevrouw Nijhof: Ja en ja. Ja, ja.

De voorzitter: Ik moet de hele tijd scrollen omdat jullie in zulke grote getalen voorzitter hebben gezegd, dat is ook wel eens leuk. De heer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Ja, dank, voorzitter. Ja, ik vind het heel lastig vanavond om ja, als je allerlei dingen ontbreekt en dan ook met name juridische toetsing. Mag dit, klopt dit. Kijk, uiteindelijk zijn we als raad natuurlijk een lekenbestuur en moeten we het doen op basis van de adviezen die we krijgen en als er hele belangrijke adviezen ontbreken dan kan ik wel een aantal dingen zeggen die ons zijn opgevallen, maar eigenlijk wil ik dat was het doen op het moment dat het pakketje compleet is en dat die aandachtspunten ook benoemd zijn en ik zag ook inderdaad in de brief van mevrouw Rietstap onder andere dat blijkbaar zij heel laat ook nog een briefje mochten schrijven, om het zomaar te zeggen en die benoemt het daarin expliciet dat ze vonden dat ze niet een uitgebreide brief konden schrijven omdat ze daar de tijd niet voor hadden. Dan denk ik, doen we nu niet een haastklus waarvan we de gevolgen eigenlijk niet kunnen overzien? En ja, ik zou dat niet graag willen doen, want ik word daar heel ongemakkelijk van, toch zaken snel besluiten als we de gevolgen helemaal niet weten. Dus in die zin sluit ik me een beetje aan bij mijnheer Kwaak, want ja, dan denk ik dan moet je toch eerst afwachten wat er nog komt.

De voorzitter: De heer Burakçin.

De heer Burakçin: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik kan me aansluiten bij de vorige spreker, de heer Van Dam Timmers, ons lijkt het toch wel goed dat we dit pas bespreken als we volledig bediend zijn van alle stukken en in eerste instantie wilde ik nog gaan reageren inderdaad zoals de vorige sprekers over de juridische toets. Ja, het wordt nu gezien als een onafhankelijke jurist, mijnheer Robbe of Robbe Advocaten, maar ik zie zijn naam toch wel heel vaak terug in allerlei stukken van het college, dus ik zou toch echt willen pleiten om ook te kijken naar andere juristen. Ik heb geen namen, maar daar zou ik wel voor willen pleiten.

De voorzitter: Oké. De heer Boersma.

De heer Boersma: Voorzitter, dank u wel. Ik zit vooral een beetje op de lijn van de heer Van Verk. Ik denk dat het goed is als we juridisch nog wat meer informatie krijgen. In de technische sessie heb ik daar ook naar gevraagd, naar het advies van de juristen en daar werd gezegd dat in ieder geval het advies van het externe bureau, dat dat beschikbaar gesteld zou kunnen worden, dus dat zou denk ik al heel goed zijn. Het kan geen kwaad om er juridisch nog eens een keer goed naar te kijken, want naar aanleiding van de technische sessie heb ik eigenlijk toch nog wel een paar juridische vragen overgehouden. Op zich zou ik nu ook best een eerste termijn willen doen, want het is niet alleen een juridisch verhaal, maar dit is ook gewoon een politieke discussie, een debat met elkaar. Want, kijk, juridisch kunnen we een hele hoop dingen bespreken met elkaar, maar er worden gewoon begrippen geformuleerd waarbij we gewoon als commissie en als raad met elkaar nog over in gesprek zijn en volgens mij nog geen overeenstemming hebben. Dus ja, dat zullen we ook nog doen en voor een deel is dat juridisch en voor een deel is dat ook gewoon een politieke keuze. Dus, nou ja, mijn voorkeur zou hebben nu een eerste termijn om gewoon een aantal punten vast mee te

geven, ook om de vaart er een beetje in te houden en dan gewoon een tweede termijn als we meer informatie hebben die we nu, waar we al eerder om gevraagd hadden.

De voorzitter: Dan heb ik nog mijnheer Schalken.

De heer Schalken: Ja, voorzitter, goedenavond. Ja, aansluitend op wat de andere sprekers hebben aangegeven, ik heb de technische sessie gemist, want ik zat bij de Rekenkamercommissie, was ook heel interessant trouwens, maar ja, het lijkt me goed om, misschien is het dan niet echt een eerste ronde, maar wel een ronde te maken om nog te kijken wat we kunnen inventariseren wat nog nodig is om de bespreking echt helemaal goed te kunnen doen, want anders zit je wellicht de volgende keer met een eerste termijn waarbij nog niet iedereen alle informatie heeft. Dus ja, echt inhoudelijk bespreken nu nog niet, maar wel een verkennende ronde om ervoor te zorgen dat we bij daadwerkelijke besprekingen ook echt beschikken over alle nodige stukken

De voorzitter: Dus wel een vorm van een eerste termijn dan, hè. Daarmee hebben ... Even kijken, hoor. Acht fracties zich uitgesproken, waarvan er vijf in ieder geval wel een vorm van een eerste termijn zijn. Dus dat lijkt die kant uit te gaan en nu heb ik begrepen dat ook de heer Van der Linden graag iets wil zeggen. Heeft dat betrekking op het wel of niet doen van onze eerste termijn?

De heer Van der Linden: Nou, daar gaat u zelf over uiteindelijk. Ik wil even aangeven, kijk, het advies van de heer Robbe is natuurlijk de second opinion. Ja, ik hoor een aantal mensen andere juristen noemen, die zijn er natuurlijk altijd. Daar kunt u zelf in meegeven wat u wil natuurlijk. Wij hebben natuurlijk ook contact met andere juristen, maar ik wil wel even zeggen dat de heer Robbe bekendstaat als een onafhankelijke jurist, dus dat is niet in tegenspraak met wat een aantal van u heeft gezegd, maar dat vind ik wel een beetje opvallend dat de neiging lijkt te zijn dat sommigen van u zeggen nou, die zit wel erg vaak in de stukken en zo. Maar goed, daar kunnen we natuurlijk in voorzien, in nog een toets als u dat wilt en we kunnen ook de informatie die er is uw kant op sturen. Ik zou willen ondersteunen het pleidooi dat er meer of mindere mate is gehouden dat het wel zinvol is om nu in ieder geval de technische vragen of de technische opmerkingen, zoveel mogelijk mee te geven van we houden de vaart er een beetje in en nou ja, ik heb een jaar geprobeerd om dit gesprek plaats te laten vinden. Het zou mooi zijn om het nog te laten afronden in een besluit en natuurlijk, dat kan niet in één keer, dat snap ik ook wel. Maar goed, dat zou wel beginnen dan bij een eerste ronde waarin vooral ook misschien de technische vragen in ieder geval worden gesteld, zodat we die bij een volgende behandeling kunnen beantwoorden. Dat we de antwoorden hebben kunnen meegeven. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Van Verk slaat daarop aan.

De heer Van Verk: Ja, dank u, voorzitter. Daar sla ik inderdaad op aan, want de laconiekheid waarmee de wethouder zegt van ja, mijnheer Robbe is een onafhankelijke jurist en daar moeten we dan toch als second opinion kunnen beschouwen, die wil ik bestrijden. De heer Robbe is een gerenommeerd advocaat in het Sociaal Domein. We hebben hem een aantal keren kunnen ontmoeten. Met uitgesproken meningen, dat

klopt, maar de heer Robbe is nadrukkelijk betrokken geweest bij de totstandkoming van deze verordening en dat betekent dus dat de heer Robbe in de voorbereiding van deze verordening zijn licht heeft laten schijnen over een aantal zaken. Ik weet niet welke. In de technische sessie kwam naar voren dat de heer Robbe niet een document heeft neergelegd waarin hij een afgerond advies geeft over de voorliggende notitie, nadat er een discussie is gevoerd over de mail tussen de opstellers van de verordening en de heer Robbe. Ik heb eerlijk gezegd niet zo'n behoefte aan zo'n hele string van misschien wel ik weet niet hoeveel mails op mijn bureau te krijgen, om die door te akkeren en te zien dat ik daar toch niet uit kom, want dat is in feite een gesprek tussen twee mensen. Ik wil in ieder geval dan van de heer Robbe en dat had ik niet meer dan verwacht, dat er gewoon een notitie lag van de heer Robbe, van dit is onze juridisch advies als bureau en niet een mailwisseling. Dat had aan hem gevraagd moeten worden en dat had hij ook gewoon moeten leveren. Dat vind ik namelijk advieswerk. Dat is één, maar ik ben wel geneigd om waarde te hechten aan zijn verhaal en dat wil ik dan wel graag gewoon in een samenhangend geheel op papier zien. Daarnaast wil ik een second opinion omdat de heer Robbe juist betrokken is geweest bij de voorbereiding van dit proces en daarmee al een bepaalde positie heeft ingenomen voor, tegen, onder, op of door, het maakt me allemaal niet uit, maar hij heeft zich daar al een oordeel over kunnen vormen en ik wil een onbevooroordeeld advies krijgen van een andere advocaat in het jeugd domein die dat zonder enige kennis vooraf kan opstellen. Vandaar dat ik dat een second opinion vind. Dat als reactie op de wethouder.

De voorzitter: Dan kijk ik ook nog even gelijk naar mevrouw Nijhof, dat gaat waarschijnlijk over het zelfde punt. Dus even snel aanvullend of afwijkend op wat de heer Van Verk heeft gevraagd, mevrouw Nijhof, wat was uw vraag?

Mevrouw Nijhof: Ja. Nou, ik heb geen vraag, ik heb hier ook een opmerking over, even over mijnheer Robbe. Mijnheer Robbe is inkoopjurist en dat is een adviseur van de serviceorganisatie Jeugd in dit geval. Ik vind zijn advies, als hij dat al zou geven, in ieder geval niet onafhankelijk, omdat hij die binding heeft met de inkoop in dit geval en daar ook over adviseert. Dus om te laten zeggen de schijn van belangenverstremgeling, of in ieder geval niet onafhankelijk oordeel, om daaruit te blijven, zou ik echt willen pleiten voor een, laten we zeggen, een jurist die verstand heeft van de Jeugdwet en verstand heeft van de uitvoering en dat hoeft niet een inkoopjurist te zijn, zeg ik maar even. Ik zou me ook kunnen voorstellen dat VWS, die ook deels de verordening, laten we zeggen, heeft gemaakt in het verleden en die daar ook over gaat, dat die hierin betrokken worden. Dus zij hebben in de eerste bespreking ook gezegd wij willen graag een lege verordening van VNG zien, een modelverordening. Nou, die lijkt hier helemaal niet op. Dus ik zou me ook kunnen voorstellen dat we onze hulp laten we zeggen daar vandaan halen.

De voorzitter: Even specifiek op het punt ten aanzien van de juridische toetsing, door de onafhankelijke partijen, de heer Van der Linden, wilt u daarop reageren?

De heer Van der Linden: Ja, natuurlijk. Kijk, ik constateer dat u allerlei beletsels ziet om nu het inhoudelijke gesprek zodanig te voeren dat dat tot een afronding leidt en een deel heeft te maken met technische vragen waarschijnlijk. Een deel heeft te maken met

opmerkingen over stukken die u er graag bij wil hebben. Uitstekend, die kunnen we natuurlijk leveren. Ik sloeg even aan op het gegeven hoe onafhankelijk is in dit geval de heer Robbe. We praten meestal niet over personen, maar goed, zijn naam staat ook in het stuk. Nou, ik voel wel de behoefte om die onafhankelijkheid te waarborgen. Het is een gerespecteerd jurist, zoals een aantal van u zei. Dat staat ook voor kwalitatief inhoudelijk, onafhankelijk oordeel, maar als u behoefte heeft aan nog een opinie, dan is dat natuurlijk een wens van de commissie waar we aan zullen voldoen. Ik hou het hier even bij, denk ik.

De voorzitter: Dank voor deze toezegging. Dan kunnen we daarmee denk ik beginnen aan de eerste termijn over onze Verordening jeugdhulp en dan begin ik gewoon bij fractiegrootte de woordvoerders op te roepen en dan is de eerste fractie Beter voor Dordt, de heer Schalken.

De heer Schalken: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik heb natuurlijk eerst net aangegeven dat wat Beter voor Dordt betreft nu vooral wordt gekeken wat nog nodig is om alles goed inhoudelijk te kunnen bespreken, dus dat deze ronde meer de bedoeling is om ervoor te zorgen dat we over alle stukken kunnen bespreken, zodat we het goed en feitelijk inhoudelijk aan de orde kunnen laten komen. Op het laatste moment is er nog een advies ook ons nagestuurd en er ontbreken natuurlijk ook nog die juridische toets en ja, wat dat betreft wil ik erbij blijven dat er nu een basis ligt en wat mevrouw Nijhof net al aangaf is dat de verordening zoals die er nu ligt, eigenlijk niet overeenkomt of heel erg afwijkt van de modelverordening zoals die ons eerder is aangereikt en ik zou dat graag eerst nog even nader naast elkaar willen leggen om tot een oordeel te komen. Dus ik wil het hierbij laten, voorzitter

De voorzitter: Oké, dan gaan we naar de fractie VVD, de heer Kwaak.

De heer Kwaak: Dank u wel, voorzitter. De Jeugdwet vertelt ons en schrijf ons voor wat de weg is die we moeten volgen, hebben we altijd geleerd. Ook de Dordtse VVD vindt dat we ons aan de wet moeten houden. Ik dacht duidelijke keuzes te zien, maar als ik nu de Adviesraad volg denk ik van hé, verrek, ik zie hele andere onderwerpen voorbijkomen die niet zo goed zijn, heb ik ook over onder andere cliëntenondersteuning, de pgb's, het overgangsrecht. Ik wil duidelijk meer informatie hierover hebben voordat ik hier mijn oordeel over kan geven. Tot zover. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Ik ga u even één vraag stellen over uw woordvoering. U geeft aan dat u meer informatie wil hebben over de punten die in de brief aan bod zijn gekomen, die we gisteren hebben ontvangen, denk ik.

De heer Kwaak: Ja, dat klopt, voorzitter.

De voorzitter: Is dan uw vraag eigenlijk of het college een reactie kan geven op die brief?

De heer Kwaak: Ik wil graag het advies van het college over de brief hebben, graag.

De voorzitter: Ja, en je wil dan ... Net even concreet afgemaakt. Oké, dan gaan we door naar de fractie van het CDA, de heer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Ja, dank, voorzitter. Voordat ik kort een aantal dingen ook ga benoemen rondom de jeugdhulp en de Jeugdwet, ik denk dat het goed is om inderdaad ook even bekijken van wat is er verder nog nodig en ik ben dan zelf persoonlijk heel erg benieuwd naar de echte reactie van de Adviesraad en ook van het of het Ouderplatform, omdat zij in hun brief zo expliciet aangeven dat het een haastklus moesten worden, omdat het snel blijkbaar laat gevraagd werden. Dan ben ik nog wel benieuwd wat voor andere dingen zij nog zouden willen benoemen daarin en ben ik ook wel benieuwd wat de reactie van ook de wethouder op die brief dan zou zijn. Dan eigenlijk tot het punt en eigenlijk ook ons punt, het gaat over de Verordening voor de jeugdhulp en uiteindelijk is dat een vertaalslag van de Jeugdwet naar de wijze waarop wij hier in Dordrecht daar invulling aan geven en de uitgangspunten van de Jeugdwet die zijn op zich wel duidelijk en uitgebreid geformuleerd. Een jeugd geeft recht op hulp en de gemeente moet dat mogelijk maken, dat is eigenlijk simpelweg waar het om gaat en dan heb ik, wat er nu voorligt, daar hebben we wel wat vraagtekens bij, maar ik wil dat toch, voor dat ik daar wat verder over zeg, nog een aantal dingen afwachten, maar er zijn een aantal zaken waarvan wij vinden dat die toch wel terug zouden moeten komen hierin en dat geldt onder andere voor de grenzen aan hulpverlening rondom de achttien jaar, dus richting volwassenheid. Die zouden wat minder hard moeten zijn, omdat mensen daarin tegen problemen aanlopen. Ook de grenzen, dus de barrières die opgeworpen worden in wat er nu voorligt, dus onder andere bijzonder onderwijs, ook de Wmo. Gaat het onder andere over artikel 3.3. Daar kun je als je daar als gemeente heel hard in gaat staan, dan kun je heel hard zijn en ik geloof niet in dat het heel hard zijn, dat dat de goede weg is. Daarnaast ja, vinden we ook belangrijk dat er ook een relatie is tot het gezin, dus dat het gezin als geheel meegenomen wordt, zodat er geen totale scheiding van problematiek is en een veelheid aan hulpverleners aanwezig is in een gezin, dat kan niet genoeg aandacht krijgen wat ons betreft. Ik wil het hier voor nu even bij laten. Er zijn nog wel meer dingen, maar daar komen we later op.

De voorzitter: Daarvoor dank. Dan is het woord aan de heer Tiebosch van D66.

De heer Tiebosch: Ja, dank u wel, voorzitter. D66 heeft een aantal technische vragen ingesteld en nu is het politiek. Wat wij bij het raadsvoorstel constateren, dat eigenlijk alles heel erg financieel ingestoken is en het gaat ook een beetje in een soort eendenkooi zwemmen. Je wordt eigenlijk op je verantwoordelijkheid gewezen als raadslid van je kunt hier eigenlijk niet meer tegenstemmen. Dan zitten we er als D66 wel constructief in, maar het is wel een hele bijzondere tijd en die hele coronavirusperiode heeft ervoor gezorgd dat, dat is in ieder geval onze aanname en dat zouden we graag ook politiek willen meewegen in dit verhaal en daar ook een antwoord van het college op krijgen, wat is nu eigenlijk de staat van de stad. Als het gaat over onze jongeren we lezen iedere dag in de krant, maar we horen het ook vanuit de nieuwe ministers, onze psychische gesteldheid van onze jongeren is er niet beter op geworden en is ronduit slecht en als wij nu hiermee akkoord gaan, wat betekent dat dan voor de wachtlijsten, voor problemen die we mogelijk verder veroorzaken? Wij denken dat alles wat er in die verordening nu staat, het afbakenen, meer verantwoordelijkheid bij ouders

leggen, dat is allemaal prima, maar we zitten nu nog steeds in een pandemie, wat heel erg veel doet met de Dordtse gemeenschap en wij willen niet zo meteen deze raad verlaten met het idee van hadden we toch maar iets beter opgelet, dus dat is wel een punt waar we echt vanuit het college willen we hiermee akkoord gaan nu, want het gaat dan ook nog met terugwerkende kracht naar 1 januari, om eigenlijk van het college van wat verandert er hierdoor? 880.000 euro bezuiniging is al ingeboekt in de begroting, waren we zelf ook bij. Aan de andere kant ben ik ook wel als D66 wat gerustgesteld omdat er ook vragen zijn gesteld in die begroting, dat er een risicoreservering van ongeveer 4,7 miljoen, in de begroting 2,7 miljoen, is opgenomen voor jeugdhulp. Dus wij willen gewoon even van als we dit gaan doen, wat betekent dat dan voor de staat van de stad en eigenlijk komt het er dan nog meer van welke wachtlijsten op welk terrein kunnen we verwachten of welke mensen gaan proberen om toch nog gebruik te maken van redelijk en billijk van de hardheidsclausule of wat dan ook, de moet u toch een beeld van hebben? Dat is onze vraag, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De fractie van GroenLinks, de heer Burakçin.

De heer Burakçin: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, voorzitter, zoals eerder gezegd zijn wij ook heel erg benieuwd naar de stukken die naar voren komen ... Nou, gaat helemaal mis met mijn ... Ja. Maar ik heb, ja, wij hebben toch wel een aantal opmerkingen hierover, want zoals verwacht is dat, hoe heet dat, de verordening extreem op geld en controle gericht en niet op de hulp en ondersteuning, zoals dat eigenlijk moet zijn. Ja, de regels worden in onze optiek worden ze gewoon te strak neergezet en wij denken hier dat we hiermee een systeem creëren dat niet het belang dient van gezinnen en jeugdigen, maar gezinnen tegenwerkt en ontmoedigd om hulp te zoeken, want wij hebben vanaf het begin dat we dus bezig zijn geweest met deze verordening hebben we continu gezegd we moeten, tenminste het college, we moeten vaker nee verkopen. Nou, en met deze verordening gaan we ook nee verkopen. Voorzitter, het gaat er ons in ieder geval om dat we onze kinderen en gezinnen er beter van te maken, zodat dit op termijn bijdraagt aan nul uithuisplaatsingen die wij als doel hebben. Minder criminaliteit, armoede of schooluitval en dus op termijn ook goed zal uitpakken voor onze portemonnee. Wij hebben sterk de indruk dat we dit met deze verordening niet voor elkaar gaan krijgen. Voorzitter, om maar een aantal punten te noemen, het college heeft bijna, of degene in ieder geval die deze verordening heeft gemaakt, een hele bladzijde nodig om artikel 12 over draaglast en draagkracht nader te duiden. Het lijkt erop dat dit een zeer complexe materie is, waar je als gemeente veel tekst en uitleg nodig hebt hoe je met deze hulpvraag om dient te gaan. Het kan dus niet anders dan dat dit weer gaat leiden tot meer administratieve lasten en bureaucratische rompslomp die wij juist willen terugdringen en wat ons betreft ontbreekt ook enig kader waar professionals op terug kunnen vallen niemand weet hoe die dat moet vaststellen en aan het einde weet niemand waar hij aan toe is. Voorzitter, ook een aantal argumenten bij Wet passend onderwijs, kinderen en gezinnen die worden onzes inziens met deze tekst aan hun lot overgelaten omdat er alleen maar staat dat het college aan inspanningsverplichting gaat doen, terwijl kinderen leerrecht hebben. Dus kennelijk als de inspanning niet voldoende is moeten ze maar thuis zitten. Dat gaat wat betreft ons gewoon veel te ver. Voorzitter, ook bijvoorbeeld die huisartsenroute, het wantrouwen richting de specialistische

verwijzers gaat ons gewoon veel te ver. Dat zijn mensen die daarvoor opgeleid zijn en die moet je gewoon vertrouwen op hun expertise. Voorzitter, wij hebben daar ook nog een aantal vragen bij. Dat werd volgens mij zojuist ook al gezegd, waarom zijn de wensen van de raad, dat is trouwens niet gezegd, waarom zijn de wensen van de raad niet meegenomen in de uitwerking van deze beleidskeus? Wij hebben bijvoorbeeld gevraagd om een onafhankelijke juridische toets. Nou, ik heb het net al benoemd, mijnheer Robbe die wordt gewoon te vaak genoemd in alle stukken, dus wat ons betreft is dat geen onafhankelijke jurist en meer een huisjurist aan het worden en de raad heeft ook voortdurend gevraagd om een integrale verordening. Nou, waarom wordt dit niet serieus genomen? Voorzitter, waarom is bijvoorbeeld ook het Wmo Adviesraad en het Ouderplatform niet gevraagd wat ze ervan vinden? En, voorzitter, tot slot, voorzitter, in een tijd waarin jeugdzorg meer dan ooit hard nodig is vanwege problemen die zijn ontstaan door corona vinden wij deze verordening niet gepast en verantwoord om de regels heel erg aan te scherpen, zodat de gezinnen minder hulp kunnen krijgen en dreigen we hiermee de menselijke maat uit het oog te verliezen. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Helder. De fractie van de ChristenUnie/SGP. Ik denk de heer Boersma?

De heer Boersma: Ja, dat heeft u helemaal goed, dank u wel, voorzitter. Ja, er is al het nodige gezegd, voorzitter en het meest lastige met deze verordening die nu voorligt vind ik eigenlijk dat er een aantal begrippen gebruikt worden, we hebben het over gebruikelijke zorg, bovengebruikelijke zorg, eigen kracht, zo staan er nog een paar meer in en draagkracht, draaglast en ik kan uit de verordening nog niet precies opmaken hoe die begrippen, waar die vandaan komen. In de technische sessie werd gezegd die hebben we onder andere op basis van literatuur gebruikt, maar het zijn begrippen die ruimte geven voor discussie, het zijn ook begrippen die wij in onze raad ook al wel eens aan de orde hebben gehad en waar we eigenlijk in onze kaderstellende rol nog nooit heel duidelijke keuzes gemaakt hebben wat we daar nou mee willen en hoe we dan ook de jeugdzorg enigszins in willen kaderen. Nou, ik denk dan ook een beetje aan het rapport van 4Vitae wat we gehad hebben en die eigenlijk ook zegt van ja, weet je, jongens, je moet jeugdhulp niet op de inhoud afbakenen, maar uiteindelijk wat het bijdraagt, noemden ze mooi, aan de maatschappelijke opgaven, dus wat draagt het nu bij aan die jongeren en gezinnen en wat er nou echt nodig is en elke keer merk ik dat we daar nog onvoldoende zicht op hebben. Ook nu weer, er ligt een verordening waar ik ook bij de collega-fractie best wel zorgen voor van ja, hoe gaat dit nou straks uitpakken in de praktijk. Want als afbakenen betekent dat we straks gaan beperken, onder andere pgb, kom ik zo nog even op, dan is de vraag of we niet verder van huis zijn en die zorg die is er en die zorg die wordt voor mijn gevoel ook nog steeds niet weggenomen. Even kijken hoor, dan zit ik bij het volgende punt. Nou, waar wij al een paar keer over gehad hebben dat is die ene verordening voor het hele Sociaal Domein. Ik snap dat dat een heel lastig traject is en dat we daar zeker op korte termijn niet uit zullen komen, alleen ik mis toch ook wel weer in het raadsvoorstel überhaupt een beweging die kant op. Het wordt even genoemd, maar ik denk van ja, weet je, we moeten met elkaar dan wel een keer zeggen van dan gaan we wel die kant op, los dat we nu dan tijdelijk misschien voorlopig even die aparte verordeningen nodig hebben, maar laten we dan wel afspreken dat we kijken of we die beweging echt in gang gaan zetten. Even op een paar

artikelen. Ik heb in de technische sessie er ook naar gevraagd, dat is die doorverwijzing van artsen en medisch specialisten. Er staat nu dus in de verordening dat bij de doorverwijzing de jeugdzorgaanbieder, de jeugdhulpaanbieder, nog een oordeel geeft over of de jeugdhulp nodig is. Nou, daar hebben wij net even een gesprekje over gehad of dat nou wel of niet kon. Als ik even heel snel terugzoeken in de stukken en ook in mijn geheugen waar wij het al een keer over gehad hebben als het ging om de verwijzing met name van de huisarts en dat geldt ook voor andere medisch specialisten, dan werd er altijd gezegd en dat las ik ook ergens, dat je als gemeente niet het professionele oordeel van een arts mag herbeoordelen. Ja, ik vind hoe artikel 9 nu geformuleerd is biedt volgens mij de mogelijkheid om wel een herbeoordeling te doen van een medisch persoon, of dat nou een huisarts is of een jeugdarts of het voorbeeld dat werd genoemd van een maag-, darm- en leverarts. Dit artikel geeft gewoon ruimte om te zeggen van ja, weet je, er komt gewoon een doorverwijzing van een arts binnen en gaan wij beoordelen als jeugdzorgaanbieder, die dus het product moet leveren waar eigenlijk om gevraagd wordt, of dit wel of niet terecht is en vervolgens werd er ook in de toelichting gezegd van ja, het verschil is als je vanuit een jeugdteam doorverwijst dat zijn jeugdprofessionals, hbo-geschoold. Ja, weet je, als een hbo-geschoolde jeugdprofessionals een indicatie geeft, dat is voor mij is dat dan minder dan een huisarts die het gezin kent, die de situatie kent, die vervolgens ook WO-geschoold is of een andere specialist die WO-geschoold is. Dus ja, mag je dan zeggen van nou, dan gaan we een herbeoordeling doen? Dus met artikel 9 hou ik erg veel moeite, die wil ik ook echt heel goed en duidelijk uitgezocht hebben, want wat er nu staat biedt volgens mij de mogelijkheid voor verwarring en ik blijf van mening dat die zo niet klopt. Ja, en dan hebben we het over de pgb, er is een aantal artikelen over de pgb, zijn al meerdere debatten met elkaar over gevoerd. Even kort gezegd wat er nu staat in die artikelen over pgb wekt bij mij de indruk dat het straks bijna haast onmogelijk is om een pgb aan te vragen en te krijgen. Er zitten een paar dingen bij en het gaat dan bijvoorbeeld over de kwaliteitseisen die gesteld kunnen worden. Er wordt gezegd dat die kwaliteitseisen van hetzelfde niveau moeten zijn als de eisen die gesteld worden aan de zorgorganisaties waar contracten mee zijn. Nou, dan denk ik als je dan naar gezinnen kijkt en naar de pgb's en naar het sociale netwerk, dat we gewoon wel eerlijk moeten zijn en zeggen nou, het pgb is dan geen reële optie meer. Het tweede punt, artikel 12, daar wil ik ook nog wel wat meer duidelijkheid over hebben de komende tijd wat nou precies dan de draagkracht en de draaglast is, want zoals het nu geformuleerd staat lijkt het alsof de bewijslast bij ouders en huisgenoten ligt, terwijl je juist samen met die ouders en huisgenoten moet kijken van wat is er nou aan hulp nodig, wat kan het gezin bieden, wat is dan gewoon wat je ook mag verwachten van een gezin en wat stijgt er bovenuit. Ja, en zoals het nu geformuleerd wordt dat geeft mij niet echt het gevoel dat, laat ik het anders zeggen, dat geeft mij het gevoel dat we de discussies die er al vaak zijn over pgb, zeker met gezinnen waar al heel complexe problematiek is en langdurige problematiek, dat dat alleen maar meer wordt en eerder verhardt dan dat we daar met elkaar uit gaan komen. Nou, ook een paar dingen waar ik dan wel weer blij mee ben, artikel 25 en 26, dat nu in ieder geval ook in de verordening staat dat de mogelijkheid is voor jeugdigen en ouders en ook voor de belangenorganisaties, zoals de Wmo Adviesraad en het Ouderplatform om daar voorstellen te doen voor het beleid van de uitvoering, om daarover mee te praten. Ik denk dat dat heel goed is. Het was mooi

geweest als dat misschien in dit traject ook iets uitvoeriger was gebeurd. Dus ik ben ook wel benieuwd naar de reactie van het college op het advies van de Wmo Adviesraad en het Ouderplatform, wat onlangs binnenkwam en als laatste even, ik heb nog een paar dingen, maar ik zal ook nog voor de snelheid nog wel wat dingen schriftelijk dan weergeven. Artikel 27 geeft aan hoe de evaluatie plaats moet vinden ten opzichte van de vorige verordening. Is natuurlijk een uitbreiding, want toen stond die er niet zo uitgebreid in. Op zich een heel mooi lijstje, alleen mis ik hierin, dit zijn allemaal weer de harde cijfers en de cliënttevredenheid. Ik mis hierin de warme informatie waar we het over gehad hebben, dat narratief evalueren, dus dat zou sowieso wat mij betreft hieraan toegevoegd moeten worden. En ik denk dat ik het hier even bij laat in eerste termijn. Dank u.

De voorzitter: Waarvoor dank. De fractie VSP, mevrouw Striebeck.

Mevrouw Striebeck: Dank u, voorzitter. De VSP wil pas bespreken als wij alle stukken hebben. Dank u wel.

De voorzitter: Dus maakt geen gebruik van de eerste termijn?

Mevrouw Striebeck: Momenteel niet.

De voorzitter: Oké, dank u. Dan gaan we naar de fractie van de PvdA. Ik neem aan dat het de heer Van Verk is.

De heer Van Verk: Ja, dank u, voorzitter. Dat klopt. Laat ik beginnen met te zeggen dat ik me eigenlijk inhoudelijk volledig kan aansluiten bij de woorden van de heer Boersma, die waren eigenlijk wel uit mijn hart gegrepen, maar daar wil ik het niet bij laten, want ik wil toch ook nog wel kort ingaan op het raadsvoorstel en toen ik het las maakte mijn hart een vreugdesprongetje, want ja, wij gaan de burgers meer duidelijkheid geven en als er iets in deze tijd ontbreekt bij dit soort zaken is het dikwijls de duidelijkheid richting de burgers. Dus ik ging vol goede moed de verordening lezen en toen zat ik te bedenken van als ik nou zo'n burger ben die eigenlijk niet ingewerkt is in dit veld en ik ga met mijn kind naar het Sociaal Wijkteam toe, omdat ik een probleem heb. Wat zou er dan gebeuren? Wat zou de klantreis zijn, zoals we dat tegenwoordig noemen? En toen dacht ik van ja, als ik dan die verordening lees, dan kan mijn kind wel eens in tien ... In tien niet, maar in vijf verschillende vormen van hulpverlening passen. Moet ik dat uitzoeken als ouder? Moet de jeugdprofessional dat uitzoeken? Hoe gaat dat dadelijk werken? Of zit daar de jeugdprofessional die zegt van nou, uw kind hoort vooral en schopt het probleem over een of andere schutting richting Wmo, Wet langdurige zorg of passend onderwijs, whatever. Als dat de manier wordt van afbakenen dan voorzie ik dat er veel kinderen tussen de wal en het schip, maar wel vijf schepen gaan vallen, want al die wetgevingen kennen hun grijze gebieden, wakken waar kinderen in gaan verdwijnen en je gaat ze nooit meer terugzien, behalve misschien als ze grote maatschappelijke problemen gaan veroorzaken. Als dat de duidelijkheid is die wij onze burgers gaan geven, dan houden wij onszelf en onze burgers enorm voor de gek. Dit moeten we niet willen. Toen las ik de klantreis bij de dokter. Nou, de heer Boersma heeft daar al uitgebreid aandacht aan besteed. Ik geloof ook overigens niet dat mijn huisarts zou

zeggen van joh, ik accepteer nog eens een keer dat er iemand anders over mijn oordeel gaat oordelen, want die acht zich altijd heel erg professioneel en natuurlijk, hij kan fouten maken, die worden dan dikwijls afgestraft, maar hij blijft altijd wel verantwoordelijk medisch gezien voor de verwijzing ook die hij doet. Dus ik denk dat daar wel het een en ander wringt, maar daar heeft Jan-Willem het al uitgebreid over gehad. Vervolgens zag ik ook de draagkracht en de draaglast verschijnen. Ik denk hé, daar hadden wij de vorige keer iets over gezegd en daar hebben we over afgesproken dat we een geobjectiveerd of een zo geobjectiveerd mogelijk meetinstrument zouden gaan hanteren om juist die discussie een keer te beslechten en de Nationale Zorgautoriteit schijnt zo'n instrument te hebben, dus waarom is dat dan opeens niet opgenomen in deze verordening terwijl er zoveel literatuurstudie is gedaan? En zoveel andere verordeningen zijn bekeken? Klaarblijkelijk hebben we die massaal gemist, terwijl het toch gewoon aanwezig is in deze maatschappij. Wel een gemiste kans, want juist deze discussie is de afgelopen jaren voortdurend een pain in the ass geweest van zowel jeugdprofessionals als ouders bij gebruikelijke zorg zoals het Meldpunt Jeugd wordt gebruikelijke zorg voor vrijwel alles toegerekend en bovengebruikelijke zorg komt niet voor. Gij zult uw kind opvoeden tot in het bittere toe en dat moeten we ook niet willen. Vervolgens zag ik de argumentatie bij de kanttekeningen. Financieel, acht ton kunnen we, bijna negen ton, kunnen we bezuinigen, kunnen we ombuigen, maar dat is natuurlijk gewoon bezuinigen. Dat is, ik heb het uitgerekend, dat is drie procent van de begroting om de kosten die Dordrecht erin stort en het is een paar promille, ongeveer zeven promille, van het totale budget waar we het over hebben. Voorwaar nou niet echt een ombuiging waar ik heel erg stil van wordt en waarvan ik denk van nou, dat kan nog wel eens lekker zoden aan de dijk zetten. Zeker niet als dat ten koste kan gaan van kinderen die gewoon hulp nodig hebben en waarvan de wet overigens ook gewoon voorschrijft dat je als gemeente verplicht bent die hulp te geven. Een raar verhaal, temeer omdat als je de stukken allemaal bij elkaar legt, ook van de Dienst Gezondheid en Jeugd, je zal zien dat de gemeente Dordrecht een voordeelgemeente is als gevolg van het feit dat we stoppen met solidariteit. Anderhalf miljoen ongeveer zouden we, dat is tussen aanhalingstekens nadrukkelijk, want ja, er kunnen omstandigheden ontstaan waardoor we het zo kwijt zijn, maar de huidige prognose is dat we ongeveer anderhalf miljoen zouden besparen als gemeente Dordrecht. Daarnaast blijkt uit de stukken van de Dienst Gezondheid en Jeugd dat de bijdrage die we vanuit het Rijk gaan krijgen hoger is dan de kosten die we gaan maken de komende jaren. Dus, kan de wethouder mij uitleggen waarom het voor acht ton of voor 1,9 miljoen, want dat staat in de begroting van de Dienst Gezondheid en Jeugd, moet worden omgebogen? Tweede argument is dat we niet teveel verschillen tussen de onderlinge gemeentes moeten krijgen. Dat vind ik een hele rare. Er is vurig bestreden voor het verlies van solidariteit, omdat we allemaal ons eigen beleid wilden maken. De ene gemeente die was ervan overtuigd dat het allemaal in het vrijwillige kader kon en de andere gemeente wilde dat superprofessionaliseren. Iedereen wilde zijn eigen draai geven aan de jeugdhulp en nu moeten we toch allemaal hetzelfde blijven doen. Er moeten niet teveel verschillen ontstaan, maar is het verschil tussen Hendrik-Ido-Ambacht en Dordrecht, dat moet ongeveer hetzelfde zijn en het verschil tussen Hendrik-Ido-Ambacht en Ridderkerk, wat hemelsbreed dichterbij ligt, dat mag wel bestaan. Ik vind het een drogredenering die ik maar zelden ben tegengekomen in ambtelijke stukken. Ik vind dit werkelijk van de

ratten besnuffeld. Dan is de participatie, er wordt een prachtig verhaal de vele wereld heeft mee kunnen praten, maar als ik de brief van de Wmo Adviesraad lees, dan lees ik dat zij het betreuren en bovenal jammer vinden dat we niet verder in het proces zijn betrokken, anders dan een voorlichting over een afbakeningsvraagstuk op 9 november. Graag hadden we en ik citeer dit, juist omdat we de uitgangspunten onderschrijven, meegedacht aan mogelijke oplossingen. Zij hebben een keer mogen luisteren over het probleem van de afbakening, misschien wat mogen zeggen, maar zijn verder niet actief betrokken. Een hele gemiste kans dus. Kortom, veel zaken waarvan ik het betreur dat ze erin staan en ik eigenlijk het jammer vind dat ik aan het eind van mijn politieke carrière in ieder geval moet vaststellen dat we er niet in geslaagd zijn om een verordening te maken die recht doet aan hetgeen wij als raad een paar maanden geleden nog eens nadrukkelijk gesteld hebben. Ik zou dan ook wat dat betreft willen afsluiten met de vraag dat naast het advies van de juristen zou ik ook eigenlijk wel een nadere advisering willen hebben van de Wmo Adviesraad en ook Platform voor ouders. Zij zeggen in een brief dat ze door de tijdsdruk slechts een beperkt advies hebben kunnen geven. Ik zou graag een uitgebreid advies van hen ontvangen en ik hoop dat ze daarin zullen voorzien. Voorzitter, dat was voor mij betreft in de eerste termijn en in een nader stadium gaan we nog wel in op de verordening als zodanig.

De voorzitter: Dank u wel. Is de volgende fractie, de fractie Gewoon Dordt. Mevrouw De Fouw.

Mevrouw ...: De microfoon staat niet aan hoor.

De voorzitter: Nee, we horen nog niks in ieder geval.

Mevrouw De Fouw: Sorry. Ik heb nog een backup-afsluiting. Ik ...

De voorzitter: Nou, bij deze.

Mevrouw De Fouw: We kunnen ons grotendeels aansluiten bij de woordvoering van GroenLinks en wat de pgb betreft, bij de woordvoering daarover, bij de ChristenUnie/SGP. Daarnaast zijn we benieuwd hoe het college de rol ziet van het familiegroepsplan, dat in deze verordening slechts op de achtergrond wordt meegenomen. Ik heb begrepen van instanties daarover dat zo'n plan niet alleen wettelijk verplicht is om op de voorgrond een rol spelen en er zitten ook allerlei voordelen, zelfs bezuinigingsvoordelen, aan dit plan. Dus hoe verhoudt zo'n plan zich bijvoorbeeld ook tot wijkteams? Ik heb daarvan begrepen dat ze dat niet gebruiken en niet eens kennen. Bij draagkracht, in de definitie wordt verwezen naar eigen kracht, maar het komt verder in de verordening er niet naar voren. Zo'n familiegroepsplan bijvoorbeeld gaat juist heel erg uit van die eigen kracht en dat sluit ook aan bij gezamenlijke besluitvorming, wat naar mijn idee ook een onderdeel zou moeten zijn wat nu nog te weinig naar voren komt in die verordening. Bij artikel 4.3 staat dat als cliënten WOZ-zorg weigeren dat ze dan blijkbaar niets krijgen. Kan dat wel? Is daarbij ook geborgd dat dit gedrag ook een onderdeel kan zijn van de problematiek juist? Of dat het een vertrouwend probleem kan zijn of een gevolg van niet aansluiting van zorg bijvoorbeeld? Verder zouden we de Adviesraad, het Ouderplatform, graag de

gelegenheid willen geven met een advies te komen waar ze wel tijd voor hebben gehad en die inbreng ook te kunnen betrekken. In de technische sessie werd aangegeven dat deze verordening ook bedoeld is om cliënten te informeren over hun rechten en plichten. Ik mag dan toch wel hopen dat daar een beetje begrijpelijke uitleg bij wordt geleverd op B1-niveau en er is mij in ieder geval nog veel ook onduidelijk over cliëntondersteuning, kosteloos, onafhankelijk, maar dat komt in een later punt vast aan de orde. Dat was ie.

De voorzitter: Dank u wel. Wil ik even spieken op mijn lijstje van fracties. Volgens mij heb ik alleen mevrouw Nijhof nog van Fractie Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja, nou, het voordeel van het laatste zijn is natuurlijk dat ik gewoon niet alles hoeft te herhalen wat voorgaande sprekers hebben gezegd. Ik sluit mij aan bij eigenlijk alle sprekers, zeker bij de heer Van Verk. Want ook ik ben natuurlijk al jaren als de raadslid bezig om ervoor te zorgen dat er laten we zeggen een juiste uitvoering van de jeugdhulp komt, Jeugdwet is. Nou ja, goed, ik ben, dat heb ik al even duidelijk gemaakt, erg teleurgesteld over wat er op dit moment ligt, zeker naar aanleiding van de eerste bespreking die wij hebben gehad met betrekking tot de afbakening, waarin wij ook volgens mij als commissie ook gezegd hebben wij willen gewoon bijvoorbeeld de legesverordening, meer ruimte voor de professionals. We willen dat de verordening een afgeleide is van de Jeugdwet en het Internationale Verdrag van de Rechten van het Kind. Zo hoort het namelijk te zijn en nou ja, goed, wat hier ligt teleurstelt mij in die zin dat er min of meer dezelfde weeffouten in staan als in de verordening die op dit moment van kracht is. Nou, goed, dat is onder andere over de zorgplicht met betrekking tot de uitvoering van de gemeente. Die lijkt en dat vind ik iets heel aparts, want in principe zegt de Jeugdwet, daar heeft de rechter ook al vele uitspraken over gedaan, de gemeente is zorgplichtig, maar wat we hier in deze verordening zien is dat er in artikel 2 staat dat zorgplicht voor het college is, voor integrale toegang en intakes. Schijnbaar gaat in de gemeente Dordrecht de zorgplicht niet verder dan de integrale toegang in de intake. Verder wordt het allemaal aan anderen overgelaten en wat ook heel erg opvalt is dat ouders eigenlijk nou ja, goed, staat ergens in een artikel ook, tot in het zeventiende jaar eigenlijk min of meer overal verantwoordelijk voor zijn. Maar goed, ik zie heel weinig verbinding met wat de Jeugdwet zegt. Even over waar mevrouw De Fouw het net over had, met betrekking tot het familiegroepsplan. Het familiegroepsplan verbaast me ook hier weer inderdaad dat het wel genoemd wordt, maar niet als wettelijke verplichting en dat is het overigens ook in de huidige verordening zo, dat het op die manier is opgenomen. Draagkracht en draaglast, nou ja, wat je hier dus ziet is dat in deze specifieke verordening het kind dus niet centraal staat, geenszins centraal, het gaat eigenlijk alleen maar over de draagkracht en de draaglast van degenen die daaromheen zijn. Dus dat is überhaupt al een wetsoverschrijding, want in principe moet de verordening het kind centraal stellen en is de gemeente verplicht om de zorgbehoefte van het kind in kaart te brengen en niet de draaglast en de draagkracht van de omgeving, maar ervoor te zorgen dat het kind in deze de hulp krijgt die hij nodig heeft en dat dat dus in veel gevallen niet bij opvoeding hoort. Nou, dat staat hier allemaal eigenlijk min of meer in mijn ogen allemaal door elkaar gehaald. Daarnaast is het zo, in artikel 9 staat, dat haalde mijnheer Boersma ook heel erg aan en dat verontrust me zeer, want in de huidige verordening laten we zeggen is die weeffout eigenlijk hetzelfde

gemaakt. Hier worden de wettelijke verwijzers die worden benoemd, maar voor de gemeente belangrijkste wettelijke verwijzer, dat is in dit geval het Jeugdteam, in ieder geval het team wat het toegangsteam moet zijn, wordt daar helemaal niet in genoemd en daarnaast worden toegangsprofessionals, in ons geval de Stichting Jeugdteams, die worden door de war gehaald met zorgaanbieders en dat is eigenlijk dezelfde fout die er ook in de oude verordening al staat, waardoor we iedere keer discussies hebben gekregen over of de toegang ook hulp uitvoert of ze geen hulp uitvoeren en dat wordt, ja, goed, hier opnieuw door elkaar gehaald. Nou ja, goed, het is absoluut geen afgeleide van de Jeugdwet. Volgens mij hebben wij het overigens ook gevraagd in de bespreking dat er ook aan de stukken toegevoegd de Jeugdwet is en wat de kaders van de Jeugdwet zijn. Nou, dat zie ik hier, goed, daar zou ik, ik zou behoefte eraan hebben dat dat alsnog ook wordt toegevoegd. Nou ja, goed, draagkracht, draaglast, dat is ook al gezegd. Valt ook op bijvoorbeeld dat er bevoegdheden door elkaar worden gehaald hier. Nu wordt hier bijvoorbeeld gesteld dat het college een machtiging gesloten jeugdhulp af kan geven. Nou, die bevoegdheid heeft het college niet. Die heeft alleen een rechter, zeg ik maar even en daarnaast wordt hier ook over gesloten jeugdzorg gesproken en zou ik het eigenlijk heel goed vinden dat we deze verordening in die zin uitstellen totdat daar ook meer duidelijkheid komt over überhaupt het bestaan van de gesloten jeugdzorg, want er zijn inmiddels heel veel discussies over en je moet je heel erg afvragen of je het als laten we zeggen als college, als gemeente, kinderen wilt aandoen om in die vormen van jeugdzorg terecht te komen. Daarnaast, wat hier ook niet duidelijk is en dat heb ik in de eerste bespreking al heel erg zelf benadrukt, is dat kinderrechten zeggen dat kinderen het recht hebben om thuis op te groeien en dat er alles aan gedaan moet worden om die kinderen ook thuis op een goede manier hun leven te kunnen laten leiden. Dat is in principe de kern van de Jeugdwet. Nou, dat zie ik hier ook niet terug, want in principe wordt hier uiteindelijk helemaal niet gesproken over wat dat kind dan nodig heeft, maar gaat het er meer over hoe van alles afgebakend wordt en hoe je hier als gemeente ervoor zorgt eigenlijk dat het kind geen hulp krijgt en dat vind ik, ja ... Nou ja, goed, vind ik, ja, ik ben daar erg teleurgesteld over. Dus ik, nou ja, goed, ik zou ook nog ter zorgvuldigheid een aantal zaken schriftelijk ook nog wel even op papier zetten die ik als extra vragen nog heb, om niet te veel in herhaling te vallen, maar ik ja, goed, ik hoop dat we uiteindelijk ooit tot een goede verordening komen, maar met deze, laten we zeggen, zijn we wat mij betreft niet echt op een goede weg. Dus ik hoop dat de beschikbare stukken en ook de juridische toetsing en dat wil ik nog wel even herhalen, ik blijf er ook bij dat er juridische toetsing moet komen van echte, onafhankelijke deskundigen op dit gebied, want de ene jurist is overigens ook de andere niet. Het is niet zomaar zo dat een jurist die laten we zeggen vaak voor de kinderrechter staat verstand heeft van hoe de Jeugdwet eruitziet. Dus daar zou ik echt willen benadrukken dat er ook deskundigen bij VWS zijn bijvoorbeeld en ook bijvoorbeeld juristen bij instanties zoals Per Saldo, die heel goed weten, die het zo op kunnen lepelen, per artikel zeg ik maar even, wat de Jeugdwet inhoudt en wat daarin voor verordening thuishoort. Dus ik zou heel graag dat opnieuw willen benadrukken en nou ja, voor zover.

De voorzitter: Daarmee is een einde gekomen aan de eerste termijn van de raad, van de commissie moet ik zeggen en dan is nu het woord aan het college om hierop te reageren.

De heer Van der Linden: Ja, dank u wel. Volgens mij hadden wij bij het begin afgesproken dat we de vragen zouden inventariseren en dat we daar schriftelijk op zouden terugkomen, want ik kan op alles ingaan, niet alles trouwens, maar ik denk dat dat de bedoeling was? Of wilt u een complete reactie op alle gestelde vragen? Dat is een beetje ingewikkeld, denk ik hoor.

De voorzitter: Ik denk dat hier een aantal mensen heel blij zouden worden van een aantal toezeggingen, maar ...

De heer Van der Linden: Ja, dat kan wel. Kijk, ik zit eventjes ...

De voorzitter: Wat verwacht je op een schriftelijke beantwoording van de wat meer technische vragen misschien?

De heer Van der Linden: Ja. Ja. Nou, misschien eventjes optellend. Kijk, er zijn heel veel opmerkingen gemaakt over wat mist en wat u graag aangevuld zou willen zien worden, althans in schriftelijke informatie. Ja, ik denk dat dat allemaal wel lukt. Ik ga nu even uit van 8 februari als we en mevrouw Nijhof refereerde daaraan, als er eventuele schriftelijke vragen nu nog worden nagestuurd, vrijdag hebben. Als we daar vanuit kunnen gaan dan zou 8 februari haalbaar moeten zijn, denk ik. Dan nog even specifiek ten aanzien van een paar andere teksten. Ja, dat zou ook de Wmo Adviesraad, of Jeugd en Wmo Adviesraad, gelegenheid geven om nog wat uitgebreider desgewenst te kunnen reageren. Ik ben het overigens eens met de opmerking dat het heel goed zou zijn geweest als die eerder concreet waren gevraagd om mee te kijken met de conceptverordening. In november is er wel een sessie geweest waarbij niet alleen is geluisterd, maar waar ook heen-en-weer is gepraat, heb ik begrepen, maar ik ben heel blij met het advies wat er ligt, maar ik ben ook wel benieuwd of er nog aanvullend iets te melden valt over een aantal dingen. Ja en het juridisch advies waar u om vraagt dat gaan we ook regelen. U spreekt zich wel uit over een aantal dingen die ja, het moet onafhankelijk zijn, enzovoort. We hebben natuurlijk contact met VWS. Die waren grosso modo blij met wat hier stond, goede verordening. We hebben ook voor driekwart gebruik gemaakt van het model van de verordening, dus ik wil niet het risico lopen dat we straks met een juridisch advies komen of een juridische opinie komen waarbij dan weer gezegd wordt ja, eigenlijk toch iets anders, want dat maakt het natuurlijk wel heel erg werkelijk en ook wel erg complex. Het is waar wat mevrouw Nijhof zegt, juristen hebben de neiging om het allemaal niet per se met elkaar eens te zijn. Ze lijken daarin een beetje op historici en theologen en ook wel op sommige andere mensen. We gaan even zoeken naar iemand anders. Even kijken hoor. U vroeg ook om een was/wordt-tabel. Nou, dat moet wel te doen zijn, denk ik. Even kijken. Ik denk dat dat de toezeggingen zijn die ik nu kan doen en waar u om heeft gevraagd.

De voorzitter: Ik heb al wel vast één vraag naar aanleiding van uw woordvoering. Gaat u in gesprek met de adviesraad over een uitgebreide reactie of verwacht u van de commissie dat wij dat zelf doen?

De heer Van der Linden: Nou, ik heb zelf al even contact gezocht naar aanleiding van het advies wat gister binnenkwam. Dus ik kan dat ... Nee, maar dat ga ik ... Waarin ik ook heb besproken hoe dit advies er wat mij betreft uitzag en wij praten sowieso met de adviesraad. Dus dat gaan wij zelf wel even doen, dat contact leggen. Ja.

De voorzitter: Goed, dan is daarmee een einde gekomen aan de eerste termijn, ook vanuit het college en voor vanavond dus ook om aan de behandeling van dit voorstel, omdat wij het stuk aanhouden en de tweede termijn vervolgen in een volgende commissievergadering op 8 februari aanstaande, in de verwachting dat wij dan de stukken hebben die wij nodig hebben om hier een oordeel over te vellen.

5. Raadsinformatiebrief over onafhankelijke cliëntondersteuning en het Advies- en Meldpunt Jeugd Dordrecht – Raadsinformatiebrief

De voorzitter: Even kijken, dan is het nu half tien en kunnen we nog een begin maken met het volgende agendapunt en dat is agendapunt vijf, raadsinformatiebrief over onafhankelijke cliëntenondersteuning en het Advies- en Meldpunt Jeugd Dordrecht.

De heer Van Verk: Voorzitter.

De voorzitter: Ja? De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Moet dit niet een handig moment zijn om even pauze te houden?

De voorzitter: Ja en nee, omdat natuurlijk uiteindelijk de wethouder Van der Linden straks vertrekt.

De heer Van Verk: Ja, ach. Straks is het een gesprek tussen commissieleden en de wethouder die kan daar ook iets van vinden, maar ...

De voorzitter: Ja, dat kan ook, dat we eerst de pauze doen.

De heer Van Verk: We gaan het toch niet redden voor tien uur, wat dat betreft.

De voorzitter: Hè, wat jammer. Nee, dat is goed. Dan doen we eerst de pauze. Ik vind als iemand daarom vraag dan moeten we daar ook ruimte voor geven. Zullen wij ... Even kijken, hoe lang hebben wij pauze? Meestal een kwartier, hè? Dus dan gaan wij om kwart voor tien met elkaar verder. Tot straks.

De heer Van Verk: Oké.

De voorzitter: Verder met de behandeling van agendapunt vijf en dat betreft de raadsinformatiebrief over onafhankelijke cliëntondersteuning en het Advies- en Meldpunt Jeugd in Dordrecht. Mevrouw De Jong-Rietstap van de Stichting Ouderplatform Zuid-

Holland Zuid en de heer Van der Vlies van MEEVivenz sluiten aan ter vergadering om een toelichting te geven op hoe de onafhankelijke cliëntondersteuning in praktijk is georganiseerd. Dat gaan we eerst doen en jullie krijgen beiden vijf minuten de tijd om ons uit te leggen hoe dat er in de praktijk aan toegaat. Daarna gaan wij dan over tot bespreking. Ik zie de camera bij mevrouw De Jong-Rietstap al aan, dus ik neem aan dat we bij u beginnen dan?

Mevrouw De Jong-Rietstap: Ja, o, misschien wil Michiel beginnen, of ...

De voorzitter: Voor ons maakt het niet uit, dus ...

Mevrouw De Jong-Rietstap: Ik zie Michiel nog niet.

De heer Van der Vlies: Dames voorgaan, dus mevrouw Rietstap maar als eerste.

Mevrouw De Jong-Rietstap: Wat supergalant van Michiel, dus dat wordt gezellig. Nou, laat ik gewoon met de deur in huis vallen, ikzelf en later het Ouderplatform hebben een jarenlange lobby gevoerd voor onafhankelijke cliëntondersteuning in Den Haag. De meeste van jullie raadsleden weten dat. Ja, later hebben we het overnieuw moeten doen, dus zijn we ook weer naar Den Haag getogen en hebben ook weer in de regio en in Dordrecht lobby gevoerd en al die jaren is er ontzettend veel op ons afgekomen. Tegelijkertijd in het laatste proces wat we ook met de gemeente en de Wmo Adviesraad en mee-in-de-wijkteams hebben gedaan om ja, hebben we gevoerd. Het was een heel mooi proces om totstandkoming van een visie, een gemeenschappelijke visie op OCO, te komen, hebben we gemerkt dat samenwerking feitelijk de grote oplossing zou kunnen zijn voor veel problemen die zich op het gebied van onafhankelijke cliëntondersteuning afspelen. Het lijkt me echt ontzettend leuk en het lijkt me eigenlijk ook super om uit twee werelden het beste en het mooiste met elkaar te verbinden. Elkaar op die manier te kunnen versterken en ook elkaars kennis te kunnen benutten. Ja, wat daar bijzonder aan is, is natuurlijk dat de ervaringskennis van het platform dan aan de leergemeenschap toegevoegd kan worden. Ja, het is eigenlijk voor alle partijen goed en vooral voor de inwoners en met name dan ouders en jeugdigen en ja, het allermooiste ervan zou zijn en Michiel gaat daar het een en ander dadelijk over vertellen, is dat er dan een samenwerkingsvorm mogelijk zou kunnen worden en die gaat er wat mij betreft ook komen, maar ja, wat Michiel betreft ook, tussen formele en informele en professionele en ervaringsdeskundigen, onafhankelijke cliëntondersteuning en cliëntondersteuning zoals in de wet gedefinieerd. In de praktijk gaan we het ook echt samen doen. Dus dat betekent dat we ook samen trainingen gaan volgen, intervisies samen gaan doen en daar ook casuïstiekbespreking kunnen gaan voeren, waardoor ... Ja, ik ben ontzettend enthousiast omdat ik denk dat in de praktijk veel problemen waar we nu nog tegenaan lopen een veel groter podium kunnen krijgen en veel meer professionals met elkaar die verbinding echt op de werkvloer aan kunnen gaan, waardoor we ook heel veel van elkaar kunnen leren en ja, dat kan eigenlijk alleen maar ten goede komen aan de cliënt en nou ja, dat was eigenlijk de introductie en ik wil dan heel graag Michiel dan het woord geven, want die heeft ook een hele mooie PowerPoint.

De voorzitter: Gaan we over naar Michiel van der Vlies.

De heer Van der Vlies: Voorzitter, ik moet even die PowerPoint denk ik op het scherm zetten, want dat is niet via griffie denk ik geregeld. Vermoed ik.

De voorzitter: Ze geeft aan dat ze het niet ontvangen heeft en ik denk niet dat je de rechten hebt om iets te gaan delen in de vergadering.

De heer Van der Vlies: Ja, weet je, anders doen we het gewoon lekker zonder presentatie, dan vertel ik gewoon wat erin staat, dat vind ik ook prima.

Mevrouw De Jong-Rietstap: Ook helemaal goed. Helemaal goed.

De voorzitter: Je kunt hem ook nog doorsturen nu even, dat ze hem er opzetten.

De heer Van der Vlies: Ja, maar dat vind ik zonde van de tijd, denk ik. Ik bedoel voor mensen tijd om het gesprek te voeren als commissie, denk ik. Dat kan ik ook wel met een paar intro... Met een paar woorden ook toelichten wat in de sheet staat. Even in navolging van wat mevrouw Rietstap net aangaf onderstreep ik ook het mooie proces wat we met de gemeente hebben gelopen om gezamenlijk tot die visie te komen, zoals die voorligt en zoals het bij de RIB was bijgevoegd en vanuit die visie zijn wij ook weer samen met de gemeente en wij hebben we het over MEE en het Ouderplatform, ook met elkaar in gesprek gegaan over een stuk doorontwikkeling en daar zal ik zo kort iets meer over zeggen, maar misschien eerst, want dat was een van de vragen, wat zien we nou op dit moment als je kijkt naar de onafhankelijke cliëntondersteuning in Dordrecht? Onafhankelijke cliëntondersteuning is een aantal jaar geleden begonnen, eerst informeel, later formeel, maar nog beperkt tot jeugd en gezin en is afgelopen jaren doorontwikkeld naar een levensbrede cliëntondersteuning en dat zie je ook terug in het aantal aanmeldingen. Waar eerst het aantal aanmeldingen en dan heb ik het even niet zozeer over de aanmeldingen bij het Ouderplatform, want die waren per definitie al met al gericht op jeugd en gezin zie je de afgelopen tijd bij MEE dat het aantal aanmeldingen ook van volwassenen groeit. Wat daarin opvalt en dat geldt eigenlijk wel voor de aanmeldingen die bij het Ouderplatform en bij MEE ziet is dat het eigenlijk in het algemeen niet gaat om simpele casuïstiek. Het gaat meestal om mensen met problemen op meer levensgebieden die vast zijn gelopen in het stelsel, die vaak al een heel traject achter de rug hebben, waarop meerdere wettelijke kaders een rol spelen, dus je ziet dat het meestal ook niet eenvoudig is om snel tot passende hulp en ondersteuning te komen en juist daarom heel belangrijk is dat je vanuit onafhankelijke cliëntondersteuning kijkt hoe kan je wel die passende hulp en ondersteuning met elkaar gaan organiseren en wat daarin ook een constatering is in de huidige praktijk en het werd net door mevrouw Rietstap ook al aangegeven, is dat we te weinig nog gebruik maken van de expertise die onze medewerker heeft, maar die tegelijkertijd ook bij het Ouderplatform vanuit het stuk informele cliëntondersteuning beschikbaar is. Juist het verbinden van informeel en formeel, ervaringsdeskundige inzet, ook formele ondersteuning biedt veel meer kansen, zeker als je dat ook samendoet om inwoners die met stevige, complexe hulpvragen soms zitten echt beter te ondersteunen. Wat ook een belangrijk aspect is wat we op dit moment in Dordt in de praktijk zien is dat en dat is wel in navolging van die kwetsbare inwoners met meervoudige en complexe vragen, is dat er ook een groep inwoners dus die echt cyclisch ondersteuning nodig heeft en daar bedoel ik mee dat binnen bepaalde

periodes intensieve en wat minder intensieve ondersteuning nodig is, zogenaamde stut en steun, waarbij ook de cliëntondersteuning een rol kan spelen op een bepaalde manier om te zorgen dat die stut en steun geborgd wordt. Nou, dat even een paar constateringën wat we op dit moment zien in de praktijk van de cliëntondersteuning. Misschien een laatste die ik nog wil toevoegen is dat er ook en dat zit ook weer heel erg in de visie, dat het onderscheid in wat is nu precies cliëntondersteuning en wanneer is het wel cliëntondersteuning en wanneer niet en hoe weet je vervolgens ook als inwoner waar je moet zijn, dat dat ook wel een belangrijk aspect is waar we in de doorontwikkeling met name op willen inzoomen om beter af te bakenen wat is precies cliëntondersteuning in relatie tot bijvoorbeeld wat in het wijkteam aan ondersteuning geboden wordt of op andere gebieden, om daarmee ook duidelijk te maken voor en professionals, maar ook voor de inwoner van wanneer kun je terecht bij de cliëntondersteuning en als ... Daarom natuurlijk als uitgangspunt bij dat inwoners altijd bij cliëntondersteuning weg moeten kunnen, want dat is nu eenmaal ook zo in de wet vastgelegd. Nou, dan even inzoomen op wat zien we voor kansen. Nou, al genoemd, de samenwerking tussen de formele en informele cliëntondersteuning versterken en Anke gaf het net al aan, wij zien echter mogelijkheden om expertise van het oude platform en onze expertise veel meer met elkaar te verbinden, maar ook te verbinden met andere partners die in de stad zijn, die ook expertise hebben op bepaalde gebieden die waardevol is om er goede ondersteuning voor inwoners te bieden. Een belangrijk uitgangspunt daarbij is ook dat we vanuit cliëntondersteuning echt in willen zetten op normaliseren. Ik vind het altijd een beetje een lelijk woord, maar eigenlijk gaat het erom dat je die passende hulp en ondersteuning vindt die echt gericht is vanuit de inwoner in de leefwereld waarin de inwoner zit en niet zich richt op het onnodig vanuit aanbod bieden van zorg en ondersteuning, maar echt uitgaan van wat heeft een inwoner echt nodig. Belangrijk is ook en dat willen we onderstrepen, dat cliëntondersteuning er is voor alle inwoners, omdat een zorgstelsel complex is vinden wij het essentieel dat je alle inwoners die cliëntondersteuning biedt die zij nodig hebben op het moment dat zij daarom vragen of op het moment dat een partner denkt hé, deze inwoner of deze cliënt van mij die heeft recht op cliëntondersteuning en dat er ook naar verwezen wordt. Daarbij is het wel en daar hebben we ook naar zitten kijken, waar zit dan het onderscheid tussen de OCO en het Sociaal Wijkteam? Nou, het wijkteam blijft de brede, belangrijke voordeur voor allerlei hulp en ondersteuningsvragen, ook met de opdracht om te verwijzen naar de ons voorliggende voorzieningen op het moment dat die er zijn, maar daarbij hoort tegelijkertijd dat de OCO zich meer richt op de kwetsbare groep is het uitgangspunt, met daar de komma achter dat het wijkteam, of de OCO, voor alle inwoners beschikbaar moet zijn zodat iedereen een beroep kan doen op de expertise die daar aanwezig is. Nou, dan een paar accenten die wij willen aanbrengen in de uitwerking, want de uitwerking is wel iets waar we nog met elkaar over in gesprek zijn en als partij, maar ook in samenspraak met de gemeente. Idee is dat we de OCO-opdracht samen gaan uitvoeren als Ouderplatform en MEE, waarbij het Ouderplatform dat doet in een onderhandelingsconstructie bij MEE, zodat we echt niet alleen maar samenwerken, maar ook samen gaan uitvoeren, omdat we daarmee denken het meeste recht te doen aan die goede verbinding tussen de formele en informele cliënten ondersteunen. Anke noemde het al, dan kun je het hebben over gezamenlijke training, maar ook gezamenlijk kijken naar casuïstiek en kijken welke expertise vanuit formeel of

informeel kan, gericht op de vraag van de inwoner worden ingezet en ook in samenspraak met de inwoner worden ingezet en wat ook een belangrijk aspect daarbij is, is dat we ook echt met elkaar gaan leren van wat zijn de problemen in de stelsels waar we tegenaan lopen, zodat we dat ook weer tijdig kunnen opschalen naar bijvoorbeeld de gemeente, maar ook hoe kunnen onze medewerkers bijvoorbeeld van MEE leren, van ervaringsdeskundigen, als ze bijvoorbeeld graag als het gaat om het omgaan met ervaringen en juist dat aspect kan heel belangrijk zijn, om tot passende ondersteuning te komen. We willen ook kijken of we een gezamenlijke toegang kunnen organiseren voor de cliëntondersteuning en dat kan fysiek en dat kan wellicht ook op een andere manier en tot slot niet onbelangrijk is dat en dat is ook echt een vraag, een politieke vraag, een bestuurlijke vraag. Als we willen inzetten op de doorontwikkeling van OCO is het essentieel dat er een realistische financiering aanhangt. Op dit moment is er één fte voor OCO beschikbaar. Nou, we zijn in gesprek met de gemeente ook aan het kijken van wat zou dan een meer passende financiering zijn gezien het belang van de OCO, maar ook de wijze waarop we OCO verder willen inrichten en dat willen we ook nader gaan uitwerken in dat plan van aanpak waar op dit moment aan gewerkt wordt. Nou, in ieder geval tot slot, voorzitter, wil ik vooral onderstrepen wat mevrouw Rietstap net ook zei, dat we echt met elkaar samen willen gaan voor ja, om OCO in Dordrecht beter vorm te geven dan tot op nu, nu doen en dat we daar veel kansen bij zien die we graag willen benutten. Daar wilde ik het bij laten, voorzitter. Dit was de presentatie zonder sheets.

De voorzitter: Het ging toch vlot. Bedankt voor jullie inbreng. Wij gaan door met de behandeling van de RIB. Er wordt eventjes even mijn microfoon aan- en uitgezet omdat je mij dubbel hoorde, hoor. De heer Van Verk, wilde u wat vragen?

De heer Van Verk: Nee, ik heb. Ik zou wat willen vragen aan de inleiders, mevrouw Rietstap en de heer Van der Vlies.

De voorzitter: Ja, sorry, dat heb ik helemaal niet de gelegenheid toe gegeven, maar dat hoort inderdaad wel zo. Dus als er commissieleden zijn die nog vragen hebben aan onze insprekers dan kunnen zij zich melden in de chat. De heer Van Verk gaat dat eerst toen en natuurlijk gaan we eerst even bij jullie vragen stilstaan voordat we verdergaan met de bespreking. Excuus. De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Ik heb eigenlijk een vraag aan beiden. De hele discussie die loopt enerzijds al jaren. Dat weet ik en dan is het begrip onafhankelijk is daar heel erg eigenlijk het politiek kwetsbare punt. Dus ik zou daar wat meer woorden over willen horen dan alleen wat ik nu gehoord heb. Hoe onafhankelijk wordt nu de cliëntenondersteuning ten opzichte van de verschillende partijen? Dat is één. Tweede vraag die ik heb, we hebben niet zo lang geleden een gesprek gehad over het Meldpunt Jeugd en daarbij constateerden we dat het Meldpunt Jeugd veel meer klachten behandelde dan de cliëntenondersteuning van MEEVivenz. Dat hoeft op zich allemaal geen probleem te zijn, maar betekent nu het samengaan van het Platform voor ouders, wat op zich een andere entiteit is dan een meldpunt, maar heeft dit samengaan ook nog gevolgen voor dit meldpunt? Gaan jullie dat ook oppakken? Blijft dat net zo actief als dat het tot nu toe is geweest en kunnen we daar dan ook te zijner tijd weer rapportages van

ontvangen? En een derde en dat is de laatste vraag, het begrip cliëntenondersteuning. Zouden jullie dat wat meer kunnen duiden? Als ik het hoor, maar ik ben geen deskundige op dat gebied, dan denk ik altijd bij cliëntenondersteuning dat zijn beroepskrachten die onafhankelijk functioneren en de cliënten helpen in het behartigen van hun belangen in het oerwoud van de bureaucratie die de zorg is geworden. En moet ik dat zo zien of zijn het toch eigenlijk meer multidisciplinaire hulpverleners die met een bepaalde methodiek mensen zorg en ondersteuning bieden?

Mevrouw De Jong-Rietstap: Cor, aan wie stel je de vraag?

De heer Van Verk: Aan jullie allebei, in ieder geval die voor wat betreft het meldpunt, maar wie het wil antwoorden, die antwoordt.

De heer Van der Vlies: Ga jij maar eerst, Anke.

Mevrouw De Jong-Rietstap: Oké, ik zal kijken hoe ver ik kom. Ten aanzien van de onafhankelijkheid, ja, dat is altijd een heel ingewikkeld punt. Ik ben er al jaren over bezig om dat zelf te definiëren en ook met onze ouders en in het kernteam bespreken we dat. Onafhankelijk wil zeggen dat je voornamelijk autonomie hebt in je handelen, vandaar dat jullie raad, jullie als raad in het verleden ook een punt hebben gemaakt van de situering rond de onafhankelijke ondersteuning voor jeugdigen en zijn er van ouders in het Sociaal Wijkteam. Voor mijzelf als ervaringsdeskundige is het belang van de autonomie van het handelen veel belangrijker, zoals ik het ooit bij de radenmiddag van MEEVivenz al als ervaringsdeskundige ooit heb mogen verwoorden, omdat als je elkaar heel intensief ziet in een werkrelatie, dan kan het zijn dat die autonomie onder druk komt te staan. Tegelijkertijd zou ik daarbij willen benadrukken dat als je samenwerkt als ondersteuners of als ervaringsdeskundige-ondersteuners, met professionals, dat dat het beïnvloedingsproces is. Dus dat verschuift heel erg naar het ondersteunen van de ouders en de gezinnen als voorbeeld. We zien dat nu al. We hebben al twee of drie keer casusoverleg gehad, ook met onze zorg ... Even kijken, zeg ik het nou goed. ... Want ja, ik ... Zeg ik het goed? Zorgpontonier? Ja. En daar zie je dus ook dat die onafhankelijkheid wel wordt geborgd op het moment dat je dat gewoon inderdaad met een onafhankelijke visie de autonomie van je handelen kan borgen. Dus dat wat mij betreft over onafhankelijkheid, maar ik moet wel eerlijk zeggen dat wij dat in de uitvoering natuurlijk moeten daar wel klappen opgegeven worden. Het kan makkelijk zijn dat Michiel daar anders over denkt. Ten aanzien van het Advies- en Meldpunt Jeugd, komt er eigenlijk wat mij betreft een aanvulling, maar uiteindelijk gaan jullie daar als raad over of jullie het Advies- en Meldpunt Jeugd willen houden. Wat mij betreft ga ik gewoon door met Kees, waarbij op te merken dat ik wel een verzoek heb gedaan en daar is Michiel ook heel erg ... Of daar is de heer Van der Vlies ook heel gevoelig voor en de heer Van der Linden ook, dat we in de nieuwe OCO, als die vorm gaat krijgen, knelpunten en oplossingen ook bespreekbaar willen gaan maken vanuit de OCO richting de gemeente Dordrecht en we willen dat met name doen zodat we met die kennis van de echte OCO's ook ... Ja, of de echte OCO's. Ja, dat is ook zo ingewikkeld, maar van de mensen die heel erg vrij kunnen handelen, binnen de kaders natuurlijk van de opdracht die de gemeente Dordrecht stelt, dat moge duidelijk zijn. We kunnen die kennis dan ten

goede laten komen voor de doorontwikkeling binnen het Sociaal Domein en even kijken. De laatste vraag, dat gaat over wat een cliëntondersteuner is, toch?

De heer Van Verk: Ja, klopt.

Mevrouw De Jong-Rietstap: Ja, dat is heel erg ingewikkeld en tegelijkertijd is het ook echt enorm simpel. Ik volg gewoon eigenlijk de wet daarin. Ik ben nogal rigide daarin. In artikel 1 van de Wet maatschappelijke ondersteuning staat die definitie. Vandaar dat ik ook over de verordening ben gevallen in de definities. Dat is heel bijzonder, want in die kosteloze cliëntondersteuning viel het onafhankelijke posten eraf, dus daar krijg ik sowieso al kortsluiting van, omdat dit natuurlijk nog wel een zwaar onderwerp is voor het Ouderplatform. Nou ja, dat terzijde, het gaat uiteindelijk om ondersteuning, maar ondersteuning is geen zorg. Kijk, zorg, daar heb je bepaalde competenties, deskundigheid en er zijn bepaalde profielen voor. Bijvoorbeeld bij onze jeugdprofessionals zijn het SKJ-registraties. Dat is niet wat een OCO is. Een onafhankelijke ondersteuning biedt daar een zoektocht naar zorg, hulp, ondersteuning, middelen en het is dus niet, je bent niet aan het begeleiden. Het kan best zijn dat je af en toe eens een voet eroverheen zet hoor, als je met zwaar verstandelijk beperkten of licht verstandelijk beperkte mensen aan de slag gaat, dan wil ik echt wel toegeven dat ook de mensen van Michiel, dat weet ik want ik ken die mensen en ook mijn mensen, regelmatig een voetje over de grens gaan, maar het is wel wezenlijk iets anders dan begeleiding. Want begeleiding is echt een officieel professionele functie en OCO gaat echt om het ondersteunen en het in positie brengen van de cliënt binnen het zorgstelsel of eventueel het verhelderen van de vraag die iemand heeft, want dat is ook niet altijd duidelijk. Er wordt eigenlijk in die verordening ook weer altijd gedaan alsof cliënten zo goed zouden weten wat voor hulp en ondersteuning ze nodig hebben. Dat is helemaal niet zo. Dat is veel te makkelijk gedacht. Dus daar kunnen onafhankelijk cliëntondersteuners ook meehelpen, maar ik hoop dat het een beetje klopt met het beeld dat MEE heeft van onafhankelijke cliëntondersteuning, want anders zit ik nu zwaar in de nesten.

De heer Van Verk: Nou, dat zal wel meevallen, denk ik. Ik vind het in ieder geval een helder verhaal, dank je wel. Ik weet niet of Michiel nog aanvulling heeft?

De heer Van der Vlies: Nou ja, eigenlijk ben ik het helemaal met Anke eens als het gaat om zowel de invulling van onafhankelijkheid misschien nog één element toevoegen voor wat ook in de wet staat, is dat onafhankelijk ook betekent dat je echt los van de toegang opereert. Dus je maakt ook geen onderdeel daarvan uit. Dat nog even als element toevoegend en voor de rest heeft Anke het volgens mij prima verwoord. Dus ik ga niet zitten herhalen wat Anke allemaal voor een zinnige dingen heeft gezegd.

De heer Van Verk: Oké, dank je wel.

De voorzitter: En dan is de volgende vraagsteller de heer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Ja, dank, voorzitter. Dank ook aan de beide sprekers voor jullie bijzonder enthousiaste manier van het inspreken. Dat doet ook goed natuurlijk. Ik

merk dat jullie allebei heel enthousiast zijn over wat jullie gaan doen en van plan zijn te gaan doen en ik denk dat samenwerking altijd de voorkeur verdient boven allebei apart iets aan het doen zijn en zeker het enthousiasme van jullie helpt daar denk ik ook in, zeker als je mensen ook kunt helpen, want daar begint het toch eigenlijk altijd wel mee, met passie voor de ander. Wat ik mij nog een beetje aan vragen die ik over hou eigenlijk, je gaat dan samenwerken, maar hoe ziet dat er dan praktisch uit? Jullie gaan dit gewoon samen oppakken, die vragen die je dan vervolgens krijgt of komt er een soort nieuw systeem of nieuwe mensen die dat dan gaan doen? Dat vroeg ik me af en als tweede vroeg ik me af wat zijn nou de bedreigingen die ook hier dan jullie identificeren eigenlijk bij zo'n samenwerking als die jullie gaan doen? Waar zou je tegenaan kunnen lopen?

De heer Van der Vlies: Ik zal deze voor mijn rekening nemen, dan wisselen we elkaar mooi af. De eerste vraag gaat om hoe ziet de samenwerking er praktisch uit, daar hebben we een aantal ideeën over, maar dat zit echt nog wel in een fase van verder met elkaar verkennen, maar ik kan me bijvoorbeeld voorstellen dat op moment dat een vraag binnenkomt van de inwoner en dat kan de inwoner rechtstreeks zijn of bijvoorbeeld dat hij doorgeleid wordt vanuit het wijkteam. Dat we op dat moment gezamenlijk kijken op een onderdeel wat Anke net aangaf van vraagverheldering, van wat is nou precies de vraag en dat doe je natuurlijk ook samen met de inwoner, maar daarin kan iemand van het Ouderplatform ook hele mooie expertise toevoegen, namelijk de ervaringsdeskundigheid en kun je die vraagverheldering wellicht nog scherper maken dan een situatie dat het alleen een professioneel. Dat is een voorbeeld. Je kan ook denken om heel gericht op moment dat vraagverheldering heeft plaatsgevonden het plan wordt opgesteld samen met de inwoner, dat dan ervaringsdeskundigen specifiek gekoppeld worden op een onderdeel van de hulpvraag, ondersteuningsvraag, om daarin te kijken en nogmaals, daar zit wel en dat is tegelijkertijd ook een risico om naderhand in te zoomen, dat cliëntondersteuning is geen hulpverlening. Dus je moet wel echt afbakenen hoe dat we niet in de praktijk, want dat is wat je nu af en toe ook al ziet, omdat er dan geen passende hulpverlening voorhanden is en de cliëntondersteuning de rol van hulpverlener gaat spelen, maar daarom zou wel het advies zijn ook vanuit ons en de keuze die de gemeente daar vanzelfsprekend in maakt als opdrachtgever, dat we echt een knip zetten tussen hulpverlening en cliëntenondersteuning, want anders is een risico en ik zeg wel eens gekscherend, maar met een serieuze ondertoon, dat cliëntenondersteuning alles wat ergens niet past, dat komt dan bij cliëntondersteuning terecht en dat is op zich niet erg vanuit de rol van OCO, maar wel op het moment dat dat betekent dat daar allerlei langdurige hulp en ondersteuning vanuit de cliëntondersteuning geboden moeten worden omdat er niks anders voorhanden is. Daar zijn we ook met de gemeente over in gesprek om te kijken hoe je dan wel snel kan toe leiden naar de passende hulp en ondersteuning. Maar dat vormt wel een risico en een ander risico is ook altijd inherent aan samenwerking. We moeten echt met elkaar investeren in hoe je formeel en informeel aan elkaar verbindt, want ook dat is niet iets wat, dat blijkt in het land waar men dan wel vaker de nodige ervaring mee heeft opgedaan, blijkt dat ook. We moeten echt en dat doen we nu ook, zorgvuldig in elkaars mensen investeren om verbindingen te maken, om te zorgen dat we echt elkaar leren begrijpen en verstaan ook in hoe we die samenwerking vorm kunnen geven en er is vast

nog meer, maar goed, even omwille van de tijd, ik hoop dat daarmee uw vraag, uw twee vragen, voldoende zijn beantwoord.

De heer Van Dam Timmers: Ja, dat is helder, dank.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja. Nou, ik heb er eigenlijk één vraag over. We hebben in het verleden natuurlijk vastgesteld, het meldpunt is tot op ... Het meldpunt is op een bepaalde manier tot stand gekomen en dat is al jaren geleden door middel van een motie hebben we toen vastgesteld dat er zoveel problemen, wij dachten zoveel problemen als raad te signaleren in de jeugdhulp, dat we wilden dat daar een meldpunt voor kwam. Nou, daar is uiteindelijk dit meldpunt voor opgericht, heeft allemaal heel lang geduurd. Daar zijn uiteindelijk allerlei knelpunten gesignaleerd. Daar heeft mevrouw Rietstap een mooi rapportje over geschreven. Ik lees in wat er nu voorligt dat het meldpunt nu gecombineerd gaat worden, dat er een plan is om dat te combineren met de onafhankelijke cliëntondersteuning van MEEVivenz. Eén heb ik de vraag wat wordt er nou gedaan met de knelpunten die gesignaleerd zijn door het meldpunt? Zeg ik maar even. Even los van dat het hier dus gaat over onafhankelijke cliëntondersteuning, want ... En twee, heb ik de vraag over dat er de afgelopen twee jaar allerlei gerenommeerde adviesorganen zijn geweest die als het gaat over de positie van cliënten in de zorg of op zoek naar zorg, dat de rechtspositie van cliënten en vooral ook jeugdigen ernstig in het geding is. Dat daar oplossingen voor gezocht moeten worden. Nu zou je kunnen zeggen dat ... Kijk, onafhankelijk cliëntondersteuning daar ook een bijdrage aan zou moeten leveren, hoe kijken jullie daarnaar? Zouden jullie dat ... Want, kijk, nu lijkt het er heel erg op dat er eigenlijk iets bijkomt wat het gat opvult wat hulpverleners niet op kunnen lossen. Mijnheer Van der Vlies heeft daarnet ook iets over gezegd. Daar zou wel onderscheid gemaakt moeten worden, maar dat onderscheid is natuurlijk best wel ingewikkeld. Dus wat is de, laten we zeggen, als je kijkt naar wat er ... Wat voor moeilijkheden er zijn in de toegang tot zorg, wat zou dan de meerwaarde kunnen zijn als het gaat over het versterken van de positie van de cliënt door de constructie die er nu gekozen wordt? Want we missen jullie daar, want ik zou als raadslid zou ik heel graag willen weten wat jullie missen om dat stukje ook direct te verstevigen om in ... Nou ja, laten we zeggen, in de ondersteuning van iemand om tot zorg te komen of nou ja, goed, tot probleemoplossing te komen. Zouden jullie daarop kunnen reageren?

Mevrouw De Jong-Rietstap: Ik zou daar heel graag op reageren, is dat goed? Eerst even iets over het Advies- en Meldpunt, het is helemaal niet zo, om dat uit elkaar te halen, ik gaf net al aan de raad gaat over de continuering van het Advies- en Meldpunt en het college. Het is een opdracht van het college, maar het is natuurlijk een verzoek van de raad, dus ik zou het niet fijn vinden om het Advies- en Meldpunt voort te laten duren als de raad dat geen goed idee vindt. Dus wat mij betreft moet er wel voldoende draagvlak bij de raad zijn, maar het is voor mij duidelijk iets anders, want het is niet zo dat alle ondersteuningsproblemen of alle vraagstukken die bij het Advies- en Meldpunt binnenkomen tot ondersteuningsvragen zouden leiden. Want dan kunnen we wel gewoon heel wat meer fte's aan gaan vliegen. Het is juist zo dat er ook heel veel lichte vragen bij het Advies- en Meldpunt binnenkomen en jammer genoeg ook heel veel

ondersteuningsvragen, maar de lichte vragen, daar is gewoon heel simpel. Sommige mensen worden naar de huisarts gestuurd, andere mensen worden naar academisch ziekenhuis gestuurd en weer anderen worden gewoon naar het jeugdteam of Sociale Dienst Drechtsteden gestuurd, de Wmo-consulenten. Dus je kan niet zeggen van hé, het wordt een onderdeel. Ik zou het ook zeker niet willen vervangen, want het is niet de bedoeling dat het oude platform op zou gaan waarmee, het is een dienst, een functie die wij niet oorspronkelijk hadden bij onze oprichting, want het was niet de bedoeling vanuit het Ouderplatform bij de oprichting om onafhankelijke cliëntondersteuning te gaan bieden. Het is eigenlijk ontstaan door overijverige ervaringsdeskundigen, waardoor de situatie op een gegeven moment uit de hand liep en waarvan ik persoonlijk denk dat alle, dat van twee werelden het allerbeste samengevoegd kan worden om tot oplossingen te komen, maar dat is een functie die het Ouderplatform bekleedt. Het is niet zo dat MEEVivenz plotseling een advies- en meldpunt in de lucht gaan houden of dat MEEVivenz plotseling belangenbehartigers wil gaan runnen. Waar ik wel om heb gevraagd net en ook bij het gesprek met, het voorbereidende gesprek met de gemeente. Ik ben ook blij dat Michiel daar enthousiast over is. Kijk, mensen van hem hebben ook een boek geschreven bijvoorbeeld over de KIM methode, in het eerste hoofdstuk wordt al gerefereerd aan de oude maatschappelijke werkers en de oude stijl van ondersteunen dat daar dus ook een signalerende rol van uitgaat en ik zou zelf heel graag pleiter willen zijn dat die functie weer terugkomt, omdat ik me nu met OCO mag bemoeien omdat we dat gemeenschappelijk gaan doen. In de eerste plaats bij OCO, maar meer dan dat is het volgens mij niet of denk je daar anders over, Michiel?

De heer Van der Vlies: Ja, volgens mij moeten wij hier zeker geen discussie gaan voeren. Nee, ik deel die lijn ook wel, Anke, wat jij aangeeft en in het verlengde zal ik gelijk aanvullen als andere vraag van mevrouw Nijhof, als het gaat om de rechtspositie. Ik heb de grote wens dat we met onze samenwerking echt vanuit het perspectief van die inwoner kunnen redeneren en we weten allemaal dat dat hartstikke ingewikkeld is in het stelsel waar we nu in zitten voor een deel van de inwoners, maar door echt samen met de inwoners op te trekken en ook echt te kijken van waar lopen ze dan tegenaan, want dat is op dit moment de praktijk dat een deel van de cliënten van OCO die zijn ook vastgelopen in het stelsel, maar dat je op dat moment echt probeert vanuit het perspectief en het belang van die inwoner te kijken wat er mogelijk is. Als er knelpunten zijn en ik zie dat ook als een opdracht waar we zelf ook wel wat steviger op in mogen zetten, dan die knelpunten ook agenderen op die plekken waar dat hoort. Dus bijvoorbeeld bij de gemeente als het gaat om voorzieningen waar gemeenten best wel een verantwoordelijkheid voor draagt, maar net zo goed ook op het moment dat er bijvoorbeeld sprake is van knelpunten op het gebied van WLZ in combinatie met gemeentelijke voorzieningen. Die rol zou ik ook echt wel willen versterken, want ik denk dat we daar wel soms wel wat harder mogen zijn in het agenderen ook van bepaalde knelpunten en niet om te problematiseren, maar juist om te zorgen hoe gaan we dat met elkaar oplossen. En ik vind ervaringsdeskundigheid daarbij die vanuit het Ouderplatform ingebracht wordt heel cruciaal, want dan ben je echt dat perspectief van die inwoner in combinatie met professionele expertise en dat kan volgens mij tot een betere borging van de rechtspositie van de inwoner leiden, die cliëntondersteuning nodig hebben.

De voorzitter: Mevrouw De Fouw.

Mevrouw De Fouw: Ik had een vraag voor mevrouw De Jong-Rietstap over het adviespunt. De Jeugdwet die heeft het over de plicht om een vertrouwenspersoon beschikbaar te stellen, waarbij ik de indruk heb dat het met name gaat over een vorm ook van klachtafhandeling, waar ik dus ook van heb gehoord is dat ook een beetje het beeld wat ik van het adviespunt heb. Ik ben benieuwd hoe zij dat ziet en voor mijnheer Van der Vlies, hij maakte een opmerking over dat mensen naar de cliëntondersteuning gaan nadat ze zijn vastgelopen in het stelsel. Ik vraag me af of dat wel helemaal praktisch is, kun je dat niet voorkomen, bij wijze van spreken? En er is ons ook een vraag gesteld in de RIB over het aantal fte's, u had het daar zelf ook over en ik was benieuwd hoe u dat ziet en waarop u dan het aantal benodigde fte's zou willen baseren.

De voorzitter: De eerste vraag voor.

Mevrouw De Jong-Rietstap: De eerste vraag ging over het Advies- en Meldpunt. Kan ik nog één keer de vraag goed herhalen? Want ik begreep dat je de vraag stelde over vertrouwenspersonen. Klopt dat?

Mevrouw De Fouw: Ja, wat ik uit de Jeugdwet haal is dat die hebben het met name over een vertrouwenspersoon waar de plicht zich om die beschikbaar te stellen en dat is een beetje het beeld wat ik van het adviespunt heb gekregen, dat jullie onafhankelijk klachten verzamelen. Dus ik had zoiets van hoe zie jij dan dat je die rol vanuit de Jeugdwet op die manier hebt vervuld en dan zou die zeker moeten blijven, lijkt mij.

Mevrouw De Jong-Rietstap: Nou, kijk, laat ik gewoon heel eerlijk zijn, het Advies- en Meldpunt is primair in zijn oorsprong naar aanleiding van een motie van de Raad opgericht om problemen zichtbaar te maken waar ik zelf de raad over had geïnformeerd met tachtig ouders. Dus het punt was dat het Advies- en Meldpunt niet primair is opgericht om een vertrouwenspositie te bieden. Het is zo dat het in het hele land niet zo goed ging, vandaar dat Hugo de Jonge vlak na zijn aantreden zowel oor als de vertrouwenspersonen als de Kindertelefoon teruggehaald hebben naar het rijk om die functie landelijk te financieren. Tegelijkertijd zou het ook flauw zijn om niet eerlijk te zijn tegenover juli en te zeggen dat wij dat nooit doen. Dat ik dat nooit doe. Natuurlijk, als mensen zich tot ons wenden, zowel tot Kees als tot mij, zijn die data, die gegevens, die zaken die die ouders vertellen, die zijn vertrouwelijk en die mensen kunnen wel degelijk een luisterend oor bij ons vinden zonder dat andere partijen daar ooit iets over te weten komen en heel vaak is daarmee ook de kous af, maar niet altijd. Op het moment dat daar een ondersteuningsproces plaats moet vinden dan verwijs ik primair wel mensen door naar het orgaan wat daarvoor is, zoals gefinancierd door de overheid, door de landelijke overheid. Het is wel zo dat op het moment dat wij vol zitten en dat is in Zuid-Holland Zuid al tweeënhalft jaar het geval, dat ik wel eens mensen inschakel, ervaringsdeskundigen, mensen met verstand van zaken, die die zaken dan oppakken, maar dat is op geen enkele wijze een officiële functie die het Ouderplatform vervult, noch die het Advies- en Meldpunt vervult. Is dat een antwoord op jouw vraag?

Mevrouw De Fouw: Ja, duidelijk, dank je wel.

De heer Van der Vlies: Voorzitter, ik zal wel omdat die vraag aan mij was gericht op het stelsel, het vastlopen, dat is even de huidige praktijk, maar ik ben het helemaal met u eens dat natuurlijk in de meest ideale situatie zou je willen dat inwoners niet vastlopen in het stelsel, maar de complexiteit hoe we het in Nederland op dit moment geregeld hebben is dat nu eenmaal aan de orde en je doet er met elkaar het maximale aan om dat te voorkomen en wij denken dat de OCO en het anders invullen van de OCO, in ieder geval kan helpen om te voorkomen dat inwoners vastlopen en dat we met elkaar kunnen zorgen dat inwoners naar een passende hulp en ondersteuning worden geleid, gebaseerd op wat een inwoner echt zelf wil. Dat noemen we wel eens het principe van hogerhand door, maar je wordt gewoon van het kastje naar de muur wordt gestuurd en ja, in een ideale wereld zou je cliëntondersteuning eigenlijk niet nodig moeten hebben, maar zo is het nu eenmaal niet het geval in Nederland, dus laten we dan inzetten op het goed neerzetten van die cliëntondersteuning. Een andere vraag van u had betrekking op de gedachte die wij hebben over of we de investering die nodig is. Wat wij nu geconstateerd hebben op dit moment is er één fte beschikbaar voor OCO en we hebben ook gezien dat dat heel kwetsbaar is en op het moment dat we het samen met het Ouderplatform willen doen dan is er in ieder geval een extra investering nodig en daar zijn we op dit moment over in gesprek en ja, ik vind het een beetje lastig om nu een bedrag of een precies bedrag te noemen, omdat we daarmee ook nou ja, ik bedoel dat kan ook een eigen leven gaan leiden. We komen in ieder geval, dat is de gedachte in het plan van aanpak, met een nadere onderbouwing, maar er is wel een stevige investering nodig wil je OCO goed neerzetten. Dus dan moet je toch wel denken aan meer richting de één fte is ongeveer een ton, dan heb je het over een bedrag wat meer richting de drie ton gaat. Maar pin ons daar niet op vast, want dat is waar we met elkaar het gesprek ook nog over hebben en uiteindelijk is het ook aan de gemeente om daar een keuze te maken als het gaat om de precieze invulling.

De voorzitter: Dank voor de beantwoording van de vragen en het inspreken. Wij zijn nu drie kwartier bezig met insprekers en het stellen van vragen aan onze insprekers, maar nu komt er wel een einde aan en gaan we over naar de politieke bespreking. Echt omwille van de tijd, want we hebben nog een halfuur en dat moet kunnen, dit agendapunt afhandelen. Wat belangrijk is bij het politieke bespreking. Is dat inderdaad in het agendadeel een raadsinformatiebrief over de onafhankelijke cliëntondersteuning is toegevoegd en in deze brief staan een aantal vragen waarover het college graag in gesprek wil gaan met de commissie. Die kun je desgewenst betrekken bij je woordvoering en op basis van de visie, de aandachtspunten vanuit het Ouderplatform en de Adviesraad en de uitkomsten van deze bespreking komt het college dan in het eerste kwartaal 2022 terug met een bijbehorend plan van aanpak. Er is ook al diverse keren naar gerefereerd. De politieke vragen die destijds geformuleerd zijn door onze commissie heeft het Advies- en Meldpunt Jeugd een toegevoegde waarde voor jeugdhulp, in het bijzonder in Dordrecht en wil de commissie dit voortzetten of niet? Op welke wijze wil de gemeenteraad de cliëntondersteuning voor de zorg in zijn algemeenheid en de jeugdhulp in het bijzonder ingevuld hebben? Van de Fractie Nijhof. De tweede vraag, worden onze inwoners voldoende ondersteund als ze geholpen willen worden? Van de ChristenUnie/SGP. En de derde vraag: hebben we de onafhankelijke cliëntondersteuning goed geregeld als we zien dat er in totaal maar achttien

aanvragen zijn gedaan? Van de ChristenUnie/SGP. Omdat er sinds september 2021 veel gebeurd is op het dossier zou het kunnen zijn dat een deel van deze vragen achterhaald is of iets minder relevant is geworden, maar dat laat ik aan u om dat in uw eerste termijn mee te nemen. Ik stel voor dat we gewoon gaan beginnen en de fracties die de vragen hebben gesteld het eerste het woord te geven en daarna de rest van de fracties af te gaan. Dus ik wil graag beginnen bij mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja, nou, ik wil eigenlijk heel kort blijven in deze. Ik denk dat er op heel veel vragen die wij gesteld hebben eigenlijk nog niet echt een antwoord is gekomen. Ook als ik kijk naar de vorige bespreking die hier wel enigszins mee gerelateerd is, als het gaat over onze eigen vraag en met betrekking tot de jeugdhulpondersteuning, onafhankelijke cliëntondersteuning. Want tot op heden is die onafhankelijke cliëntondersteuning wat ons betreft in ieder geval onvoldoende geborgd, dus ja, als ik kijk naar hoe het zich nu ontwikkelt denk ik dat het heel verstandig is om nou ja, laten we zeggen, de krachten te bundelen in deze. Ja, en een plan van aanpak voor samenwerking uit te werken. Het is wel zo dat als ik kijk naar het verleden, want we zijn hier dus al jaren in principe over in gesprek om tot een goede vorm te komen en de problemen binnen de jeugdhulp en binnen de zorg en binnen de toegang zijn niet verminderd. Dus ik zou in ieder geval om de basis heel goed te maken, want in onze ogen moet ook de cliëntondersteuning eigenlijk ook een basis zijn. Mevrouw De Fouw die refereerde daar net ook aan van begin je pas met die cliëntondersteuning als mensen al vastgelopen zijn? Eigenlijk is het natuurlijk iets wat in de basis thuishoort om vanuit informatie en advies mensen op een goede wijze te verwijzen, denk ik, waardoor je ook allerlei zoektochten in de zorg vermijdt, vermijden kunt, voorkomen kunt. Dus ik zou ervoor willen pleiten om te kijken of er ook echt professionalisering mogelijk is van die onafhankelijke cliëntondersteuning. Kijk, de wet zegt dat het, laten we zeggen, een gratis voorziening moet zijn van de gemeente. Dat betekent dat de inwoner er dus niet voor hoeft te betalen, maar het hoeft natuurlijk niet zo te zijn dat de voorziening die je biedt ook niet geprofessionaliseerd kan worden. Dat de krachten die daarin werken ook altijd alleen maar grotendeels vrijwilligers moeten zijn. Want als je ziet hoe moeilijk de zoektocht voor mensen is om aan zorg te komen, ook als ze al vastgelopen zijn, of als ze op zoek gaan, dan is het denk ik erg belangrijk om juist in die basis ervoor te zorgen dat er goede deskundige mensen zitten die mensen onafhankelijk advies kunnen geven. Die vervolgens met dat advies en met hun kennis kunnen voorkomen dat mensen wederom vastlopen. Dus ik zou naast wat er nu gezegd is toch ook wel willen pleiten voor meer professionalisering, ruimte. Er wordt hier alweer geld genoemd en dan denk ik ja, ik denk ook dat je heel erg moet kijken wat er binnen de jeugdhulp aan mogelijkheden is en ook trouwens binnen de Wmo, om het vanuit die gelden gewoon te gaan betalen, want ik denk dat ... Het gaat hier over de voorkant, hè. Het gaat toch wel echt over de voorkant van de zorgmarkt. Dat mensen daar gewoon ondersteuning bij nodig hebben en allerlei onderzoeken wijzen echt uit dat als je dit goed georganiseerd hebt, in samenhang met de toegang, dat je heel veel extra leed en extra zoektochten kunt voorkomen. Dus onze wens en onze mening is ook echt wel dat je daar dan ook wel wat geld voor over kunt hebben, omdat je dat uiteindelijk aan de achterkant echt gaat besparen. Daar zijn echt ook onderzoeken van, dus ik zou in dit geval, daar wil ik het hier gewoon bij laten en we willen wachten op het plan van aanpak dat uitgewerkt wordt

en ik zou heel graag ook, dat is waarom ik mijnheer Van der Vlies ook de vraag stelde in ieder geval over die rechtspositie, wil ik meegeven of er niet gekeken kan worden ook of dit bijvoorbeeld in combinatie kan met een vorm van juridisch loket of ook een juridisch kenniscentrumpje. Hoe je dat ook noemt, waardoor, laten we zeggen, ook de cliëntondersteuning ook nou ja, terug kan vallen op juridische vragen, of juridische regelingen waar mensen eventueel gebruik van zouden kunnen maken. Dus dat zou ik heel graag mee willen geven en nou ja, goed, tot zover.

De voorzitter: Dank. Dan is het woord aan de fractie ChristenUnie/SGP en dan wil ik ook gelijk even aan de andere fracties vragen als zij behoefte hebben aan woordvoering in de eerste termijn dat even in de chat aan te geven. Gaat de heer Boersma of de heer Bosman de woordvoering doen?

De heer Boersma: Ik ga dat doen, voorzitter.

De voorzitter: De heer van de Boersma.

De heer Boersma: Ja. Dank u. Ja, nou, ik kan grotendeels wel instemmen met wat mevrouw Nijhof net gezegd heeft. Ik denk dat het goed is dat we nu een eerste stap zetten in die samenwerking tussen MEE Plus en het Ouderplatform dus. Vooral die samenwerking te zoeken en elkaar te versterken en ook met name die ervaringsdeskundigheid daarin mee te nemen en van elkaar te leren. Dat ook goed is om op termijn ook door te denken van nou, hoe ga je daar verder mee en hoe blijf je met elkaar ook professionaliseren. Even terug dan naar de politieke vragen. Ja, die reactie op de eerste, ik denk dat het Advies- en Meldpunt voorlopig zeker nog een toegevoegde waarde heeft. Dat we daar ook nog even mee door moeten gaan en we de komende tijd ook moeten kijken hoe het aantal meldingen bij het Adviespunt zich ontwikkelt. Of we, als we investeren in die cliëntenondersteuning, of dat dan uiteindelijk leidt tot minder meldingen bij het Meldpunt. Het zou natuurlijk mooi zijn als we door deze verbeterde samenwerking, door sowieso een verbeterde ondersteuning, uiteindelijk met elkaar merken dat er minder klachten binnenkomen en meldingen en dat het Advies- en Meldpunt niet meer nodig is, maar laten we eerst maar eens even kijken of zich dat ook echt zo ontwikkelt. Dan de twee andere vragen die van onze fractie kwamen. Ja, dat was naar aanleiding van de raadsinformatiebrief waar eigenlijk gewoon al blijkt dat het op dit moment nog niet helemaal loopt zoals we allemaal willen en zoals het zou moeten. Dus dat de cliëntenondersteuning nog onvoldoende is. Nou, dat blijkt ook uit de meldingen, het rapport dat we van het meldpunt kregen, dat er ook nog best wel veel meldingen en klachten over zijn. Nou, het is mooi dat er nu het Ouderplatform en MEE Plus daarin elkaar ook weten te vinden. Ik was zelf ook verrast dat er uiteindelijk maar één onafhankelijke cliëntondersteuner bij MEE Plus in dienst is, maar misschien heb ik dat de afgelopen jaren niet helemaal goed gevolgd, niet goed gelezen, klinkt daarom best weinig en nu snapte ik ook iets meer het aantal van die achttien ondersteuning, dat werd onafhankelijke cliëntondersteuning. Maar goed, versterk elkaar, maak gebruik, ik ben ook heel benieuwd hoe dit zich ontwikkelt en ik denk dat we in de toekomst dan ook zeker een aantal mooie verbeterlagen zullen zien. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Dank u, voorzitter. Zoals u ziet is mijn achtergrond veranderd van dooie takken naar heel veel bloemen en ik zou zeggen dat is symbolisch voor de duizend bloemen die kunnen gaan bloeien als de samenwerking hier gestalte krijgt. Ik wil het kort houden, ik vind dat er een punt op de horizon moet worden gezet waarin de cliëntenondersteuning vanuit één centraal punt wordt uitgevoerd, zodat mensen het gemakkelijk kunnen vinden. Dat ook gemakkelijk toegankelijk is. Ik vind dat we als gemeente samen met de organisaties die dit dragen publiciteit moeten geven zodat mensen ook weten dat dit bestaat. Ik vind en dat ben ik met mevrouw Nijhof eens dat de professionalisering naar behoefte moet worden toegevoegd. Ik vind dat de inhoud bepalend moet zijn uiteindelijk voor de vorm die de organisatie krijgt en ik vind dat als dat middelen vergt dat we daar dan ook niet te kinderachtig in moeten zijn, want de kosten gaan nu eenmaal voor de baten uit. Dat is het, voorzitter.

De voorzitter: Kort maar krachtig, waarvoor dank. De heer Schalken.

De heer Schalken: Ja, voorzitter, dank u wel. Ook kort maar krachtig, ik zag jammer genoeg de heer Van Verk en de bloemen niet. Oké. En even eigenlijk ja, alleen maar aansluiten op wat de anderen aangeven. Allereerst ook natuurlijk dank aan de insprekers, de heer Van der Vlies en mevrouw Rietstap en ik moet eerlijk zeggen dat hun bijdrage mij ook wel vertrouwen geeft door hun betrokkenheid in de uitwerking straks van het plan van aanpak. Dus wat dat betreft denk ik dat we daar vooral samen met hen invulling aan moeten geven en kan ik me ook aansluiten op wat de heer Van Verk zegt dat we ook niet flauw moeten zijn met een investering die we daar wellicht in moeten doen, omdat ook en dat gaf mevrouw Nijhof ook aan, als we het aan de voorkant moet regelen we kosten, maar vooral ook ellende aan de achterkant kunnen voorkomen en daar wil ik het bij laten. Dank u.

De voorzitter: De heer Kwaak.

De heer Kwaak: Dank u wel, voorzitter. Ik ga het ook kort houden met het oog op de tijd. Het Advies- en Meldpunt heeft zeker een bestaansrecht volgens ons als VVD en ik zie de samenwerking zien wij als een pre. Verbinden is een doel, zeg ik altijd maar. De OCO moet er zeker zijn voor alle inwoners en verder sluit me aan bij de vorige sprekers. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Burakçin.

De heer Burakçin: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, zal ik ook maar even kort houden dan, hè. Nee, ik kan me echt aansluiten bij de vorige sprekers. Ja, de samenwerking met het Ouderplatform die veel ervaring hebben met name op het gebied van ervaringsdeskundigheid vinden wij in ieder geval een stap in de goede richting. Dit willen wij in ieder geval nader monitoren en aan de hand daarvan onze conclusies trekken of verdere professionalisering nodig is. Dat was hem, voorzitter.

De voorzitter: Bedankt voor al die zeer korte en krachtige woordvoeringen aan het einde. Daarmee zijn we aan het einde gekomen van de eerste termijn. We hebben ook ... De heer Van der Linden komt net weer binnen. Heeft hij behoefte aan gebruik maken van zijn eerste termijn?

De heer Van der Linden: Dat is natuurlijk een beetje ingewikkeld, want ik ben net een halve minuut geleden aangelogd en ik hoorde net de laatste woorden van de heer Burakçin dat hij het een mooi verhaal vond wat verteld is over de samenwerking. Dus ik kan niet echt goed ingaan op vragen en of eventuele opmerkingen. Dus ik heb geen behoefte aan een woordvoering, anders dan de constatering dat ik blij ben met wat in feite in de presentatie is verteld. Dus aan het eind bij de vaststelling van wat u met de RIB gaat doen hoor ik natuurlijk graag hoe u hiermee verder wilt. Tot zover maar, ja.

De voorzitter: Helemaal goed. Dan hoor ik graag even wie er gebruik wil maken van een tweede termijn? Kan dat even in de chat weergeven.

Mevrouw Striebeck: Voorzitter. Voorzitter.

De voorzitter: Ik hoor iemand voorzitter zeggen, maar ik weet niet wie dat is.

Mevrouw Striebeck: Dat ben ik van de VSP, Bernadette. Ik ...

De voorzitter: O, ik heb niet ...

Mevrouw Striebeck: Nee, ik heb geen chat.

De voorzitter: Oké, wilt u gebruik maken van een tweede termijn?

Mevrouw Striebeck: Ja, eigenlijk hoorde dat nog onder de eerste termijn, maar dat lukte niet helaas. Mag dat nog?

De voorzitter: Nou, vooruit.

Mevrouw Striebeck: Ja? Dank u wel. Het Advies- en Meldpunt en de onafhankelijke cliëntenondersteuning hebben zeker toegevoegde waarde en het is dan ook verstandig de krachten te bundelen. Kwetsbare bewoners en met complexe hulpvragen doen een beroep, maar ook zelfredzame burgers kunnen deze hulp goed gebruiken. Het onder de aandacht brengen bij alle inwoners door middel van brede, toegankelijke voorlichting, waardoor dit iets kan betekenen voor alle hulpvragen is belangrijk, zodat het meldpunt en cliëntenondersteuning goed te vinden is. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Daarmee komt er dan nu formeel een einde aan de eerste termijn en is de vraag wie gebruik wil maken van een tweede termijn. Ik zie enkel mevrouw Nijhof in de chat.

Mevrouw Nijhof: Ja, als ik even mag reageren op de wethouder, die natuurlijk onze eerste termijn niet gehoord heeft. Ik zou in ieder geval aan hem willen vragen hoe hij reageert op het feit dat wij in ieder geval vanuit ons, maar ik hoor ook anderen dat

zeggen, bereid zijn om meer te investeren dan hier voorgesteld wordt in de doorontwikkeling en professionalisering van de onafhankelijke cliëntenondersteuning. Hoe kijkt hij daarnaar?

De voorzitter: Nou, dit is wel een beetje onhandig, want dit is eigenlijk een herhaling van wat u in uw eerdere woordvoering heeft gezegd. Die heeft de heer Van der Linden gemist en dan geeft u het nu alsnog in een vraag aan hem mee, maar dan treden we eigenlijk in herhaling. Dus ik zou denken dat hij daar dan in een later stadium maar op terug moet komen, want anders gaat iedereen zijn of haar woordvoering weer doen met vragen stellen. Dat is ook niet handig en de vraag was alleen heeft iemand behoefte aan een tweede termijn.

Mevrouw Nijhof: Goed.

De voorzitter: Dan is het voorstel kan deze ter kennisgeving naar de raad of wil men hem ter bespreking naar de raad sturen? Ik denk dat het ter kennisgeving naar de raad kan. Ik zie nog niks in de chat. Ik wil wel altijd graag bevestiging daarin hebben.

De heer Van Verk: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Van Verk.

De heer Van Verk: We stellen net vast dat de heer Van der Linden geen reactie heeft kunnen geven op de inbreng van de raadsleden. Terecht. Hij kon het ook niet bijwonen. Geen punt. Ik stel voor dat we de zaak aanhouden tot de heer Van der Linden heeft gereageerd, want de vraag van mevrouw Nijhof is wel uitermate relevant. Hoe kijkt de wethouder aan tegen meer middelen om de zaak goed op orde te krijgen? Dus ik stel voor dat de heer Van der Linden de bespreking terugkijkt en aan de hand van wat hij daar ziet en hoort een reactie geeft en dat we daarna pas besluiten wat we ermee gaan doen. En ik zie hem vriendelijk lachend knikken, dus hij snapt heel goed wat er bedoeld wordt.

De heer Van der Linden: Zo is dat. Ik, nogmaals, ik ga niet een woordvoering doen ...

De voorzitter: Ja, dit wordt alleen nog maar chaotischer op deze manier. De vraag over de middelen, daarvan staat ook dat dat terugkomt in een plan van aanpak wat in kwartaal één aan ons zal worden geleverd. Als mevrouw Nijhof ermee kan leven dat daarin ook de vraag om financiële middelen wordt onderbouwd, het komt in kwartaal één van dit jaar nog bij ons terecht, dan kan deze RIB wel gewoon ter kennisgeving naar de raad en het plan van aanpak kan dan geagendeerd worden. Daarin wordt ook onderbouwd wat men nodig heeft aan middelen, waarvoor. Ik kijk even naar mevrouw Nijhof hoor.

Mevrouw Nijhof: Maar goed, het is even om het even. Kijk, er werd net in de bespreking die de wethouder niet gehoord heeft een bedrag genoemd, een richtlijn genoemd. Een aantal van ons hebben gevraagd of in ieder geval ik, ik houd het even bij mezelf, wij

hebben gevraagd om wellicht meer middelen uitgeven. Dus ja, ik zou dat graag meegenomen willen zien in het land van aanpak. Dan.

De voorzitter: De wethouder wou bevestigen dat hij gebruik zal maken van de bespreking zoals die zojuist heeft plaatsgevonden bij het opstellen van een plan van aanpak?

De heer Van der Linden: Ja, kijk, ik ga natuurlijk de hele uitzending, alle 43 minuten, ga ik goed, zorgvuldig terugfilteren en er is natuurlijk ook gewoon meegeschreven vanuit de ambtelijke organisatie. We houden met het aanbieden van een voorstel of van het uitwerken van een plan van aanpak natuurlijk rekening met wat hier gezegd is, waarbij ik me wel kan voorstellen dat als wij een plan van aanpak hebben, dat u zelf nog opvattingen heeft die leiden tot iets anders of tot een geamendeerd voorstel op een gegeven moment, maar het lijkt me wel goed om dit kwartaal nog een plan van aanpak uw kant op te sturen, zodat we in ieder geval even u of de volgende raad, want kwartaal één is natuurlijk over zes weken al bijna weer voorbij, dan kunnen we daar gewoon een goede start mee maken. Wie we ook zijn tegen die tijd. Ja. Dus we gaan de inbreng van de commissie daarin verdisconteren.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zie ook nog een interruptie van de heer Boersma.

De heer Boersma: Nou ja, het was eigenlijk een interruptie op de heer Van Verk, waar ik het heel vaak mee eens ben, maar in dit geval niet. Want volgens mij kunnen we gewoon kennismaken van de brief en er ligt al een toezegging om, of een toezegging, een aankondiging van een plan van aanpak waar elementen als geld een extra financiën in meegenomen kunnen worden en als ik kijk naar de politieke vragen die we gesteld hebben dat heb ik volgens mij daar een aardig snel en kort gesprek over gehad, waarbij wat ons betreft de politieke vragen ook gewoon voldoende behandeld zijn en nou ja, ik heel erg benieuwd ben naar het plan van aanpak wat straks komt, maar ik zou voor de administratieve rompslomp zou ik gewoon wel deze brief lekker voor kennisgeving aannemen en dan dit kwartaal komt er nog een goed en mooi voorstel. Althans, daar gaan we wel vanuit.

De voorzitter: Ik zie dat de heer Van Verk daarmee instemt en daarmee kunnen wij denk ik deze RIB ter kennisgeving naar de raad sturen en dat zal dan de gemeenteraad van 1 februari aanstaande zijn.

6. Overzicht Moties

De voorzitter: Even kijken, dan gaan we naar agendapunt zes van de agenda en dat is het overzicht voor de moties. Ik pak hem er even bij en de commissie wordt gevraagd kennis te nemen van het overzicht en of u akkoord kunt gaan met de moties die worden voorgesteld af te voeren van de lijst. Er staan er best wel wat op voorstel afvoeren in. Ik heb van tevoren niemand gehoord, maar als er iemand is die het niet eens is met alle stukken die nu op afvoeren staan dan hoor ik het graag. Ik zie niemand, dus dan ga ik er vanuit dat wij kunnen instemmen met het afvoeren van de stukken zoals dat nu in het overzicht stond en er gaan we door naar het volgende agendapunt.

7. Overzicht Toezeggingen

De voorzitter: En dat is het overzicht van de toezeggingen en de commissie wordt gevraagd om kennis te nemen van het overzichten aan te geven of u het eens bent met het afvoeren van de toezeggingen waarbij dit wordt voorgesteld. Vragen over de stand van zaken van afzonderlijke toezeggingen kunnen per mail bij de griffie worden ingediend, dus dat hoeft u niet hier te doen. De vraag is of dat u kunt instemmen met het overzicht en de af te voeren toezeggingen. En daarbij geldt ook dat er behoorlijk wat wordt afgevoerd. Pagina 1 tot en met 7 en één keer op pagina 8 om af te voeren. De heer Van Dam Timmers die zegt ja. Bedoelt u daarmee dat u akkoord bent met het overzicht of? Goed zo. Dan gaan we door naar de nieuwe behandelvoorstellen.

Agendadeel: nieuwe behandelvoorstellen

8. Vaststellen verordeningen Sociaal Domein – Raadsvoorstel

De voorzitter: Dan gaan we naar nummer acht, raadsvoorstel vaststellen verordeningen sociaal domein. U wordt gevraagd het voorstel als hamerstuk te agenderen voor de gemeenteraad of te bespreken in de commissie met een politieke vraag. Wie biedt? Ja, de heer Van Verk.

De heer Van Verk: Ja, voorzitter, ik moet u eerlijk bekennen dat ik niet uit den treure kennis heb kunnen nemen van de nieuwe verordening. Ik heb me vooral geconcentreerd op de verordening Jeugd, maar de ervaring die ik in de verordening Jeugd heb opgedaan leidt er eigenlijk bij mij toe dat ik zeg van nou, ik geloof dat we toch wel even een blik moeten werpen op deze verordening Sociaal Domein en alle daaraan gelieerde verordeningen om ons te verzekeren dat daar niet dezelfde zaken insluipen als in die verordening Jeugd, maar ik moet eerlijk bekennen, ik ken hem niet uit den treure. Het is meer een soort van zorgvuldigheidstoets die ik erop los zou willen laten.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ik sluit me aan bij de heer Van Verk. Ik zou graag deze nader willen bekijken en bespreken in commissie.

De voorzitter: De heer Boersma.

De heer Boersma: Ja, voorzitter, ik heb ze nog niet kunnen bekijken, maar ik begrijp een beetje uit het raadsvoorstel dat het als het goed is alleen een wijziging is dat de regionale verordening wordt omgezet in lokale verordening vanwege het wijzigen van de gemeenschappelijke regeling en als alleen Drechtsteden vervangen wordt door gemeente Dordrecht en er verder helemaal geen inhoudelijke wijzigingen zijn, dan zou die wat mij betreft door kunnen, maar ik weet niet of de heer Heijkoop nog in vergadering is, of die dat kan bevestigen, misschien de heer Van der Linden, anders dan moeten we ze allemaal doorlopen. Kijk, als dat nou echt het enige punt is, want er staat ook van nou ja, zo min mogelijk of eigenlijk niks veranderen dan de oude verordening. Alleen we moeten hem nu lokaal vaststellen. Ja, dan zou die wat mij gehamerd kunnen

worden, maar als er toch wat wijzigingen instaan. Ja, dan is het toch wel goed om eventjes te kijken wat er dan precies inhoudt. We hebben al eerder een verordening vastgesteld die niet helemaal klopte, maar goed.

De voorzitter: Laten we even vragen of de heer Van der Linden daar wat toelichting op kan geven.

De heer Van der Linden: Ja, ik heb mij ook geconcentreerd op een andere verordening deze vergadering, maar ik krijg wel door dat de verordening waar het hier om gaat die zijn allemaal as is overgenomen. Dus daar zit inhoudelijk geen verandering op.

De voorzitter: Doet dit de heer Van Verk van standpunt veranderen of niet? Is dan de vraag.

De heer Van Verk: Nou ja, wat mij betreft hoeven al die onderliggende verordeningen, daar geloof ik wel dat as is aan de orde is, maar de verordening sociaal domein doet mij voorkomen als toch een nieuwe verordening, want dan zou dat de verordening van de Drechttraad moeten zijn en ja, die bestaan niet meer. Dus ik zou met name die verordening toch graag willen toetsen en ik geloof eerlijk gezegd best wel dat dat wellicht in orde is, de Sociale Dienst heeft ook altijd goede verordeningen afgescheiden, maar zekerheid voor alles, want ook hier geldt dat als het onzorgvuldig en wellicht later daar spijt van hebben.

De voorzitter: Heeft u een voorstel voor een politieke vraag?

De heer Van Verk: Of de verordening sociaal domein voldoet aan de verwachtingen van de raad en die verwachtingen waren en dan moeten we even teruggaan naar de discussie die we ergens in het najaar hebben gehad, die verwachtingen waren dat we een verordening zouden krijgen waarin helder en duidelijk was dat de positie van de gemeenteraad van Dordrecht versterkt werd, dat het een verordening zou zijn die in ieder geval een doorgroeimogelijkheid naar een algemene verordening voor het Sociaal Domein voor het gehele veld. Nou, en die laatste daar weet ik wel bijna zeker van dat dat er onvoldoende in zit, want dat horen we steeds vanuit allerlei kanten. Dus laten we dat alsjeblieft nog wel even toetsen. De positie van de raad van Dordrecht, is die inderdaad versterkt zoals wij dat verwachten? Dat is de belangrijkste vraag.

De voorzitter: De heer Van der Linden wilde daarop reageren, denk ik.

De heer Van der Linden: Ja, ik vind de formulering die de heer Van Verk kiest is natuurlijk een heel goede politieke vraag. Desgewenst kan mevrouw Smit nog even toelichten wat er in staat nu, zodat u kunt zeggen of u daarin meegaat of niet als dat niet gewenst is dan is dit gewoon een politieke vraag die geformuleerd is er en kunt u daar een oordeel over vormen.

De heer Van Verk: Ik gun ook iedereen elk podium wat u maar wilt hebben, dat maakt me niet uit, maar gezien de tijd denk ik van dan nog, ik vind mevrouw Marsman een heel vriendelijk, aardig mens, maar ik geloof ze niet op de blauwe ogen. Dat is het.

De heer Van der Linden: In ieder geval fijn dat u haar waardeert. Laten we het gewoon hierbij houden. Dit is de politieke vraag die u formuleert en dan horen we het wel.

De voorzitter: We hebben drie partijen die dit voorstel tot behandeling steunen. Dat waren de VVD en de Fractie Nijhof, buiten de heer Van Verk om en daarmee is er voldoende steun tot bespreking en een politieke vraag is ook geformuleerd.

9. Indienen Zienswijze begrotingswijziging Gemeenschappelijke Regeling Dienst Gezondheid & Jeugd ZHV 2022 – Raadsvoorstel

De voorzitter: Ga ik naar nummer negen, raadsvoorstel indienen over de zienswijze begrotingswijziging Gemeenschappelijke Regeling Dienst Gezondheid en Jeugd Zuid-Holland Zuid 2022. De vraag is het voorstel als hamerstuk te agenderen voor de gemeenteraad van 1 februari 2022. Dat is behandelvoorstel overigens. Zijn we het daarmee eens? Ik zie geen reactie, dus dan ga ik door naar nummer tien.

10. Raadsinformatiebrief over Voortgang Veilig Thuis en aanpak verbetering lokale infrastructuur – Raadsinformatiebrief

De voorzitter: Nummer tien is de raadsinformatiebrief over voortgang Veilig Thuis en aanpak verbetering lokale infrastructuur. Het voorstel is om deze raadsinformatiebrief ter kennisgeving te agenderen voor de gemeenteraad. Dat is blijkbaar akkoord.

11. Raadsinformatiebrief over Onafhankelijk cliëntondersteuning – Raadsinformatiebrief

De voorzitter: Dan gaan wij naar nummer elf en dat is de raadsinformatiebrief over onafhankelijke cliëntondersteuning. Het voorstel is de raadsinformatiebrief ter kennisgeving te agenderen voor de gemeenteraad. Is dat akkoord? De heer Burakçin. O, steun. Even kijken. Dan gaan we door.

12. Raadsinformatiebrief over informatie over de gunning van percelen Inburgering (WI) en Educatie (WEB) – Raadsinformatiebrief

De voorzitter: Nummer twaalf, de raadsinformatiebrief over informatie over de gunning van percelen Inburgering en Educatie. U wordt voorgesteld de raadsinformatiebrief ter kennisgeving te agenderen voor de gemeenteraad. Is dat voorstel akkoord?

13. Raadsinformatiebrief over Minima-effectrapportage 2021 – Raadsinformatiebrief

De voorzitter: En nummer dertien, de raadsinformatiebrief over de Minima-effectrapportage 2021. U wordt voorgesteld de raadsinformatiebrief ter kennisgeving te agenderen voor de gemeenteraad. Is dat akkoord?

14. Raadsinformatiebrief over Wonen en zorg voor senioren – Raadsinformatiebrief

De voorzitter: Nummer veertien, de raadsinformatiebrief over wonen en zorg. Wonen en zorg voor senioren. Het voorstel is de raadsinformatiebrief ter kennisgeving te agenderen voor de gemeenteraad. Daarbij heeft het CDA aangegeven dat zij deze willen agenderen, dus het woord is aan de heer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Ja, dank, voorzitter. Ja, klopt. Het CDA Dordrecht vindt dat de gemeente meer regie moet nemen op dit punt en een programma zou moeten definiëren en daar zouden we graag kaders voor willen meegeven en daarom zou wat ons betreft het meegeven van die kaders voor zo'n regie van de gemeente en een programma daarop zou dan het onderwerp worden van de bespreking.

De voorzitter: Dank u wel. We gaan zo even ophalen of daar steun voor is. Dan is het woord aan de heer Kwaak.

De heer Kwaak: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik had het liever in Fysiek gehad, hebben we ook wat samenhang van de Woonvisie. Ik wil ook graag de beantwoording van de artikel 40-vragen van de VVD erbij betrekken.

De voorzitter: Welke artikel 40-vragen?

De heer Kwaak: Die zijn gesteld in de commissie van Fysiek.

De voorzitter: Maar die staan hier niet bij de behandelvoorstellen van ons, hè.

De heer Kwaak: Nee, staan niet bij de behandelvoorstellen erbij dus.

Mevrouw ...: Fysiek.

De voorzitter: Oké. Ja, we kunnen die vragen er wellicht wel bij betrekken. De commissie fysiek zit helemaal vol qua agendering, dus het is waarschijnlijker dat het hier eerder aan bod komt, krijg ik van de griffie te horen.

De heer Kwaak: Ja.

De voorzitter: Maar u bent dus ook voor bespreking?

De heer Kwaak: Ja. Daar hoort wel een politieke vraag bij als het ...

De voorzitter: Ja, geef maar alvast de politieke vraag. De heer Van Dam heeft dat ook al gedaan. Ga ik nog even kijken wie er verder ook nog ...

De heer Kwaak: Wordt op dit moment voldoende gedaan aan woonvormen voor senioren in onze stad? En vooral in hun eigen wijk en woonomgeving. En geeft de startnotitie daarvoor de juiste handvaten? Heb ik nog een vervolgvraag. Is de commissie van mening dat een aanvulling op de woonvisie nodig is om woningbouw voor senioren beter te verankeren? Dat was hem, voorzitter.

De voorzitter: Ja, heldere vragen. Mevrouw Nijhof geeft steun voor de bespreking en dan heb ik mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Ja, voorzitter, wij kunnen ons aansluiten bij alle drie de voorgangers die de politieke vragen hebben gesteld en waar het bij ons met name om gaat is inderdaad de verankering en ik heb nu het gevoel dat die duizend woningen inclusief die tienduizend woningbouw is, maar moeten we dat niet meer gaan doen voor onze senioren in de stad? Dus meer bouwen voor senioren.

De voorzitter: Oké. De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Ja, voorzitter, ik begrijp dat het verkiezingstijd wordt, de koorts langzaam oploopt, maar als ik de vraagstellingen hoor en als ik kennisneem van die brief dan lees ik niet zoveel nieuws en volgens mij moeten we ons wel hoeden dat we niet de discussie rondom de Woonvisie weer gaan zitten herhalen en de uitvoering van die Woonvisie, want dat vind ik een beetje verloren tijd. Dan krijgen we een herhaling van de alom onbekende credo's en ik zou de partijen willen adviseren doe dat vooral op de zeepkist die de komende maanden veelvuldig in de straten zal staan en laten we als commissie nou niet verder tijd aan besteden, maar het is maar een suggestie.

De voorzitter: Waarvan akte. Ik heb, even kijken, één, twee, drie, vier fracties die een bespreking steunen en voor een RIB hebben wij er zes nodig. Daar komt nu een vijfde bij, dus dan zitten we op vijf fracties die willen bespreken en een zesde, GroenLinks, komt ook binnen. Dus daarmee is er voldoende steun voor bespreking. De politieke vragen, daar is druk op mee geschreven. Ik denk dat dat ook voldoende vragen zijn om de bespreking te kunnen houden met elkaar.

15. Raadsinformatiebrief over Collegereactie op adviesrapport 4Vitae – Raadsinformatiebrief

De voorzitter: Dan gaan we door naar nummer vijftien, raadsinformatiebrief collegereactie op het adviesrapport 4Vitae. De raadsinformatiebrief is als nazending toegevoegd aan de vergaderstukken. U wordt voorgesteld om het adviesbureau 4Vitae uit te nodigen om het rapport en de totstandkoming daarvan toe te lichten en door het college opgesomde vragen in de raadsinformatiebrief te beantwoorden. Dus de vraag aan de commissie is willen wij aan de slag met het rapport dat voor ons is opgesteld door 4Vitae? D66, akkoord. Fractie Nijhof, akkoord. De heer Boersma, akkoord. De heer Van Dam Timmers. Voldoende steun lijkt me. Ja, dat is voldoende steun dus dat bespreken we bij de termijnagenda wanneer dat dan wordt.

16. Beantwoording door het college van artikel 40-vragen RvO van de fractie Gewoon Dordt over Programma Sportparken – Antwoordbrief artikel 40/41

De voorzitter: En dan gaan we naar ... O. Nummer zestien, beantwoording door het college van artikel 40-vragen Reglement van Orde van de fractie Gewoon Dordt over het Programma Sportparken. Het voorstel is de beantwoording voor kennisgeving aan te nemen. Het document is reeds per e-mail toegestuurd ten behoeve van de bespreking

van het raadsvoorstel vaststellen Programma Sportparken 2022-2030 in de gemeenteraad van 21 december jongstleden. Dat lijkt akkoord te zijn.

17. Maandrapportage November Service Organisatie Jeugd

De voorzitter: Nummer zeventien, maandrapportage november Service Organisatie Jeugd. Het voorstel is kennis te nemen van de maandrapportages die ter informatie worden verspreid onder de commissie. Dat is akkoord.

18. Brief van Werkgroep Stolpersteine inzake verzoek plaatsen tekstbord A. Weisz

De voorzitter: Nummer achttien, brief van de Werkgroep Stolpersteine inzake het verzoek tot plaatsen tekstbord A. Weisz. U wordt voorgesteld de brief in handen te stellen van het college ter... Voor het college ter beantwoording en u wordt gevraagd aan te geven of u een afschrift wil ontvangen van de reactie van het college. U wordt gevraagd om het afschrift inderdaad aan ons te verstrekken en de heer Kwaak komt in beeld.

De heer Kwaak: Ik wil ook graag een afschrift, voorzitter.

De voorzitter: Goed, wordt genoteerd. Ik neem aan dat het afschrift aan ons allemaal wordt verstrekt.

19. VNG Ledenbrief Versterking gemeentelijke dienstverlening naar aanleiding van de Parlementaire Ondervragingscommissie Kinderopvangtoeslag (POK)

De voorzitter: Nummer negentien, de VNG-ledenbrief Versterking gemeentelijke dienstverlening naar aanleiding van de Parlementaire Ondervragingscommissie Kinderopvangtoeslag. U wordt voorgesteld deze brief voor kennisgeving aan te nemen. Dat lijkt akkoord.

20. Brief van Sportraad Dordrecht met betrekking op het Programma Sportparken

De voorzitter: Nummer twintig, de brief van Sportraad Dordrecht met betrekking tot het Programma Sportparken. Het voorstel is deze brief voor kennisgeving aan te nemen en in een reactie aan te geven hoe hier verder mee om te gaan. Ik geef het woord in volgorde aan de mensen die vooraf hebben aangegeven dit te willen bespreken. Het woord is aan Beter voor Dordt.

De heer Schalken: Ja, voorzitter, kort, dank u wel. Ik heb het inderdaad al vooraf aangegeven. De brief is een duidelijke oproep aan ons als raad en aan commissie en tijdens de raadsvergadering heeft Beter voor Dordt ook al aandacht gevraagd voor het feit dat we iedere vertraging moeten zien te voorkomen, dus dat is de reden waarom wij hem graag zouden willen bespreken, maar ik begreep dat er weinig draagvlak voor was, maar dat zal ik nu horen.

De voorzitter: Dat gaan we merken. Het CDA, de heer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Ja, dank, voorzitter. Ja, ik had inderdaad daar even kort op gereageerd omdat het me enorm verbaasde, omdat ik namelijk niet denk dat het bespreken hiervan, dat het bespreken van dit ook weer eigenlijk alleen maar kan leiden tot vertraging. Als je het amendement goed leest, het amendement dat overigens omarmd werd door wethouder Stam en door vrijwel de hele raad, behoudens Irene Koene, ja, dan vind ik het een beetje raar om dit nu te gaan bespreken. Het amendement roept eigenlijk alleen op om, ja, het te verbinden met het Sportparkprogramma, niet zozeer complete integratie van het Verenigingshallenplan in het Sportparkprogramma. Dus ik denk dat het onnodig is om dit te bespreken. Om die twee redenen eigenlijk. O, en nog een derde reden is dat er natuurlijk ook acuut, of acuut, of dat er ook financiën mogelijk zijn voor plannen die nu acuut al mogelijk zijn en daarnaast ben ik heel erg benieuwd naar het Verenigingshallenplan en zou ik het heel graag snel lezen, maar dat mag ergens via de ambtelijke organisatie bij de wethouder terugkomen. Dank.

De voorzitter: Fractie D66, de heer Tiebosch.

De heer Tiebosch: Ja, voorzitter, wij zijn ook geen voorstander om dit te gaan bespreken. Eigenlijk is alles uitvoerig wel besproken in de gemeenteraad, maar de belangrijkste reden van ons is ook dat die Sportraad, dat is een adviescommissie van het college en niet van de Raad en die brief die is zowel aan het college als aan de Raad gestuurd. Wij nemen er kennis van. Mocht er toch een meerderheid zo meteen zijn voor het bespreken dan heb ik nog wel een aantal politieke vragen.

De voorzitter: Dank u. Dan ga ik kijken wie er nog in de chat wat hebben aangegeven. De heer Den Heijer.

De heer Den Heijer: Ja, het klinkt een beetje gek, voorzitter, maar het is mij eigenlijk om het even of we het bespreken. Ik denk dat het zinvoller is om een tafelgesprek met de Sportraad zelf te hebben. Daar zou ik eigenlijk ook aan u willen vragen of we dat als commissie kunnen organiseren en desnoods ...

De voorzitter: Mijnheer Den Heijer, dat hebben wij met de Sportraad afgesproken. De afspraak daarvan is dat zij tweemaal per jaar bij ons in de commissie komen om over dit soort dingen te spreken.

De heer Den Heijer: Ja, I know, maar ik zat, er was even het vervolgstapje was namelijk ik zou hier ook het pleidooi willen houden om ze ook actief te betrekken bij de inhoudelijke vormen van het coalitieakkoord. Dus dat ze daar ook een rol in zouden krijgen in de zin van, vorig keer hebben we thematafels gehad. Dat is ook een nieuwe constellatie, maar laat ik het maar hier benoemd hebben. Ik denk dat dat zinvol is en dan kun je ook daarin ingaan op hoe gaan we bijvoorbeeld, moeten we daar iets met het sportkompas. Ik denk dat er hele interessante elementen in de brief zaten en met het CDA ben ik heel benieuwd waar het Verenigingshallenplan blijft. Ik heb vanmiddag even geïnformeerd bij de griffie, maar we zijn het plan zoek. Dus ik zou hem graag uit de la willen hebben en ja, ik ben benieuwd of die naar de raad kan komen. Dus of dat die dan

maar aan dit plan gekoppeld kan worden. Ja, weet je, voorzitter, laten we er iets mee doen.

De voorzitter: Ik denk ... Zoeken, Rolin, wordt er gezegd in de chat, maar het stuk is gewoon nog niet aan de raad verstrekt, dus dat hebben we nog niet. Even kijken, dan had ik nog de heer Van Verk.

De heer Van Verk: Ja, dank u, voorzitter. Om even naar aanleiding van wat de heer Den Heijer zegt, het zou denk ik goed zijn in zo'n geval als nu om dat gesprek los van die twee reguliere gesprekken toch eens te voeren met elkaar. Zou ook goed zijn om alle adviesorganen die we hebben te betrekken bij de collegevorming, lijkt me een toegevoegde waarde hebben. Dus ik deel die opvatting met hem. Waar ik wel een beetje mee zit, ik ben niet zozeer voor bespreking van dit verhaal, want het is een herhaling van zetten die alleen maar onaangenaam wordt, maar het behandelvoorstel is een beetje raar. Er wordt namelijk voorgesteld deze brief voor kennisgeving aan te nemen. Nou, dat kan en in een reactie aan te geven hoe hier verder mee om te gaan. Ik neem aan dat die tweede toevoeging bedoeld is van geven we nou een reactie richting de Sportraad wat we hiervan vinden, hoe we dit ervaren. Nergens staat zo'n toevoeging bij, maar hier staat hij er heel nadrukkelijk bij. Dus ik weet niet wat de bedoeling is van de griffie met dit behandeladvies.

De voorzitter: Terecht punt, hoor ik hier tegenover me. De vraag is of wij deze brief willen beantwoording of dat wij hem ter hand stellen van de nieuwe raad.

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: En hij is ook gestuurd aan zowel het college als aan raad, dus we kunnen ook wel stellen dat het college hem moet beantwoorden en ons daarvan een afschrift kan geven.

De heer Van Verk: Dat kan, alleen maar hij is niet voor niks nadrukkelijk verstuurd naar ook de raad. Dat is, als de Sportraad alleen het college had willen attenderen op dit verhaal dan hadden ze dat wel alleen naar het college gestuurd. Dit is ... Er gebeurt niets per ongeluk in de politiek, hè. Alles gebeurt met een bedoeling en ik denk dat het doel van deze brief is dat wij een reactie verwachten, een soort van verantwoording verwachten van de raad over wat er gebeurd is en dan denk ik dan moet je de brief eigenlijk wel bespreken om te zeggen van nou, we gaan er zo op reageren. Dat is niet leuk misschien, maar het is wel volgens mij de weg die we moeten bewandelen.

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De heer Van Verk: kijken hiervoor ...

De voorzitter: Ik kijk heel ...

Mevrouw Stolk: ...

De voorzitter: Wacht heel even, ik vraag heel even aan de griffier advies. Momentje. Ja, de griffier heeft een pragmatisch voorstel en dat is om vast schriftelijk te inventariseren wat men in het antwoord terug zou willen zien. Dan maakt de griffie voor ons een conceptreactie en die komt dan weer in de nieuwe behandelvoorstellen bij ons langs en dan kun je deze of overnemen en verzenden, of ter bespreking agenderen. Is dat een idee?

De heer Van Verk: Ja.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, mag ik nog wat zeggen?

De voorzitter: Ja?

Mevrouw Stolk: Ja, even over de Sportraad, hè. Kijk, het is wat mijnheer Den Heijer en de heer Tiebosch aangeven, het is natuurlijk een adviesorgaan van het college en zij hebben dit uitdrukkelijk ook naar de raad toegestuurd, alleen als je dat adviesorgaan, als dat van het college blijft, dan is het advies wat het college krijgt. Waar ik meer voor zou willen pleiten en dat deed de oude Sportraad ook. Die gaf gevraagd en ongevraagd adviezen, zowel aan het college als raad en ik zou graag die discussie dan met elkaar en dat inderdaad met een been-op-tafelgesprek willen doen en dat hoeft dan niet per se met deze brief, maar van hoe zien wij nou een vertegenwoordiging van een adviesorgaan. Ik zou dan meer erbij willen betrekken dat het ook een soort adviesorgaan wordt van de raad, zodat je gevraagd en ongevraagd advies krijgt en misschien kan de heer Van Verk of de heer Tiebosch, die weten dat nog wel, de oude Sportraad, die deden dat gevraagd en ongevraagd en ik heb dat altijd als zeer prettig ervaren, maar dat wil ik alleen maar even meegeven.

De voorzitter: Ik denk dat dat, hè, dat kan best wel meegegeven worden aan een nieuw college, maar het is natuurlijk niet iets wat we aan de hand van deze brief kunnen bespreken in deze commissie.

De heer Van Verk: Nee, ik wil even mevrouw Stolk eraan herinneren dat we een gesprek hebben gehad met de Sportraad en dat we juist in deze lijn, toen hebben we ook afgesproken als jullie wat hebben kun je je wenden tot de commissie. Dat doen ze nu, dus moeten we daar ook een goede manier, een fatsoenlijke manier, mee omgaan. Nou, dat hebben we net afgesproken.

De voorzitter: Goed. Dan hebben we daarmee een werkwijze afgestemd waarin eenieder denk ik wel mee kan leven. Dus schriftelijke input die je terug wil zien in het antwoord aanleveren bij de griffie. Zij maken er een conceptbrief van en die komt weer bij de nieuwe behandelvoorstellen terug. Ik zie nog een interruptie of een vraag van de heer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Ja, dank, voorzitter. Dat zou ik dan wel even SMART willen doen, want nu blijft het een beetje in de lucht hangen wat mij betreft. Voor wanneer willen we dan zo'n stukje doen en wat is precies ons doel daar dan mee? Is dat een

soort van dat iedere fractie individueel de brief beantwoordt? Het is voor mij toch nog een beetje zoeken wat nu precies het idee hierachter is.

De voorzitter: Ja, die deadline leggen we onszelf op, uiteraard. Dus wat voor termijn hebben we nodig om aan te leveren wat we terug willen zien in de brief en dat hoeft geen conceptbrief te zijn, maar dat kun je gewoon SMART met bulletpoints aangeven wat je terug zou willen zien qua strekking in de brief, denk ik.

De heer Van Dam Timmers: Ja, dan heb ik aan één dag voldoende, maar ik geloof ook dat er andere mensen zijn die drukkere agenda's hebben morgen, denk ik.

De voorzitter: Zullen we de deadline voor het aanleveren op vrijdag zetten? Aanstaande vrijdag. Want we moeten zo'n partij ook niet te lang laten wachten op een nieuwe brief en hij moet weer terugkomen in de commissie voor nieuwe behandelvoorstellen. Is vrijdag akkoord? De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Voorzitter, doe het dan heel pragmatisch maandagmorgen negen uur.

De voorzitter: Maandagmorgen negen uur. Dus maandag, 24? Maandag 24 januari, negen uur, aangeleverd bij de griffie wat je terug wil zien in de brief. Er komt een conceptbrief en die komen wij weer tegen bij onze nieuwe behandelvoorstellen. Het hoeft geen proza te betreffen, maar het mag gewoon puntsgewijs de strekking die je terug wil zien in de brief. Goed.

21. Besluit en nota van reactie zienswijzeprocedure begrotingswijziging SOJ 2021

De voorzitter: Nummer 21, besluit en nota van reactie zienswijzeprocedure begrotingswijziging SOJ 2021. U wordt voorgesteld de brief voor kennisgeving aan te nemen. Deze brief informeert het Dagelijks Bestuur van de Dienst Gezondheid en Jeugd hier over het besluit dat het Algemeen Bestuur op 23 december 2021 heeft genomen na overweging van alle ontvangen zienswijzen. Het voorstel is dus om voor kennisgeving aan te nemen. Akkoord, denk ik.

Agendadeel: Overig

22. Termijnagenda

De voorzitter: Termijnagenda. Het is inmiddels wel twintig minuten over elf. Kunnen we het heel snel doen, de termijnagenda, Commissie Sociale Leefomgeving?

Mevrouw Van Poppel: We kunnen het ook alleen bij volgende week houden ...

De voorzitter: Dan denk ik dat het meest pragmatisch is om alleen even naar volgende week te kijken, omwille van tijd. Termijnagenda even dus alleen voor 8 ... Voor 25 januari. Pardon. Excuus. Wat staat er 25 januari op de agenda op dit moment? De beantwoording van artikel 40-vragen van GroenLinks, van de aanpak discriminatie en racisme en de hervatting van de bespreking over de verordeningen jeugdhulp plus ...

Mevrouw ...: En Sociaal Domein.

De voorzitter: Sociaal Domein. Ja, dus, even kijken, hoor. Dan komen we, is het voorstel om aan de reeds geagendeerd de stukken toe te voegen de verordening Sociaal Domein en hebben we daarmee twee bespreekpunten voor de commissievergadering van 25 januari. Als dat op uw instemming kan rekenen dan kunnen we dit punt in ieder geval ook afsluiten. Goed.

Tenslotte

23.Rondvraag

De voorzitter: Dan kom ik bij de rondvraag. Wil iemand gebruikmaken van de rondvraag?

De heer Van Verk: Ja, voorzitter.

De voorzitter: De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Ik wil niet zozeer gebruikmaken van de rondvraag, als wel een opmerking maken. Ik waardeer de griffie in hoge mate, dat mag men geacht zijn te weten, maar waar ik ontzettend van baal is dat er op donderdag een agenda wordt rondgestuurd, die heb ik op vrijdag nog zitten te bekijken. Die is uitgeprint door mij, want dat vind ik gewoon lekker en op maandag wordt er weer een agenda rondgestuurd met een wijziging in de stukken en dan duid ik op agendapunt vijftien, waarin dus een nagekomen stuk van het college, ondanks de afspraken die we hebben, alsnog wordt toegevoegd. Er is een deadline en die deadline die is op vrijdagmiddag vijf uur. Alles wat daarna komt gaat naar de volgende week en dat moet eens een keer tussen de oren landen bij iedereen op de griffie, want elke keer worden we op die manier geconfronteerd met verrassingen en dat ben ik een beetje zat. Nu is mijn tijd zit erop, maar ik hoop dat het voor andere mensen dat het ook geldt, dezelfde irritatie. Dit is geen manier van werken, dat moeten we niet doen.

De voorzitter: Ja, de heer Kwaak zegt eens, hè. Ik steun u ook daarin. Het is even allemaal heel veel werk om alles op tijd gelezen te krijgen.

De heer Van Verk: Nou, we zijn het toch nog eens met elkaar, laten we er dan ook naar gaan handelen.

De voorzitter: Ja, dus dat houdt in mocht de griffie toch nog voorstellen om stukken toe te voegen, dat we terugnemen naar volgende week.

De heer Van Verk: Ja.

De voorzitter: Oké, daar ga ik maar even niet op in. Even kijken, hoor. Nou, als er verder niemand is die gebruik wil maken van de rondvraag, daar ga ik dan even vanuit. Ik zal nog heel even wachten. Nee, dus.

24.Sluiting

De voorzitter: Dan ga ik de vergadering sluiten en bedankt voor jullie langer geduld, want het is inmiddels vijf voor half twaalf en dan zien we elkaar vraag weer op 25 januari voor de volgende Sociale Leefomgevingscommissie. Welterusten.

De heer Kwaak: Goedenavond allemaal.

Mevrouw ...: Welterusten.

Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van 22 februari 2022.

De griffier,

De voorzitter,

A.E.T. Wepster

A.W. Kolff